

Redakcja: tel. 133.28, 132.28, Admini-
stracja: tel. 132.48, ul. Świrki (daw-
nej Karola) Nr. 2.
Redaktor i jego zastępca przyjmują
od godziny 1 do 3 po południu.
WARUNKI PRENUMERATY:
PRENUMERATA miesięczna z edy-
owaniem numerów w edycjach, 2 zło-
ty 10 gr. Ogłoszenia do 40 gr.
Od dnia 1 stycznia 1938 r. prenume-
rata zamiejscowa z przesyłką pocztową
wynosi 2,50 miesięcznie lub 7 zł
kwartalnie (przy zapłacie gotówką).
Prenumerata zagraniczna 6 zł 40 gr.
Artykuły, ogłoszenia bez numeracji ho-
norarium uważane są za bezpłatne.
Reklamy są również przyjmowane i ed-
rowanych, redakcja nie odpowiada.

Rok XIV Nr. 27

Łódź czwartek 27 stycznia 1938 r.

CENY OGŁOSZEŃ:

czarno drukowane 40 gr. za linię 10 słów
na 1 w. m. i 1 lin. 10 słów w tekście
10 gr. nakłady 25 gr. tytuł 15 gr.
strona 10 lin. 10 słów 12 gr. za w.
raz dla poszukiwanych pracy 10 gr.
najmniejsze ogłoszenie 1.20 gr. dla
bezrobot. 1 zł. Ogłoszenia dwukolorowe
1.50 gr. 3 kolorowe 2 zł. Ogłoszenia
10 proc. drożej, ogłoszenia zagra-
niczne 100 proc. drożej.
Ogłoszenia reklamowe 100 proc. drożej.
Ceny ogłoszeń niedzielnych są o 25 proc.
drożej.
Za 1 w. m. w 1. lin. 10 słów 40 gr.
(strona 10 lin. 10 słów) w wydawnictwie pro-
fessionalem 75 gr. Za termin druku
i treść ogłoszeń administracja
nie odpowiada. P. K. O. Nr. 68.008

Tanki wojsk „rządowych” nie mogą rozerwać pierścienia powstańców

SALAMANKA, 27.1. — Wczoraj o go-
dzinie 2 min. 40 sześć samolotów powstań-
czych bombardowało Walencję. Początko-
wo bomby spadły na przedmieścia. Następ-
nie celem bombardowania były centralne
ulice miasta. Kilka domów całkowicie za-
waliło się. 125 osób zostało zabitych, 208
odniosło rany.

KAPITAN PAROWCA OFIARĄ BOMB.

PARYŻ, 27.1. — Wśród ofiar bombar-
dowania Walencji przez samoloty po-
wstańcze znajduje się Arnold Crone, ka-
pitana parowca brytyjskiego „Dower Ab-
bey”, który przybył do Hiszpanii po ta-
dunek owoców.

TRZY ATAKI.

SALAMANKA, 27.1. — Według komu-
nikatu oficjalnego kwatery głównej wojsk
gen. Franco, na odcinku Teruel odparto
trzy ataki nieprzyjaciela, z których dwa
były poparte przez czołgi. Nieprzyjaciel
poniósł ciężkie straty. Cztery tanki znisz-
czono ogniem artyleryjskim.

ZWOLNIENIE DZIENNIKARZA AN- GIELSKIEGO.

LONDYN, 27.1. — Władze rządu gen.
Franco zwolniły aresztowanego niedawno
w Algieras dziennikarza angielskiego Cad-
dy. Nie wolno mu jednakże opuszczać te-

Jeszcze jedna ofiara bridża.

NEW YORK, 27.1. — Z Renos, w sta-
nie Nevada donoszą, iż pani Culbertson,
żona słynnego teoretyka gry w bridge'a
otrzymała rozwód. Jako powód wszczęcia
sprawy rozwodowej p. Culbertson podała
„moralne okrucieństwo” swego męża.

12 tysięcy dziewcząt sowieckich przesiedlono na Daleki Wschód

MOSKWA, 27.1. — Kampania werbu-
nowa młodzieży, głównie młodych dzie-
wcząt na Daleki Wschód zapoczątkowana
przeszła przed rokiem przez żonę wojsko-
wego Chetagurowa, jak wynika z ostatnie-
go jej artykułu w „Komsomolskiej Praw-
dzie” dała niepożądane wyniki, ponieważ
kampania ta nie była ani przemyślana, ani
odpowiednio zorganizowana. Na Daleki
Wschód na skutek przeprowadzonej kam-
panii wyjechało w ciągu roku przeszło 12
tysięcy dziewcząt. Dotychczas przesiedla-
nie dziewcząt odbywało się żywiołowo. W
szeregu wypadków organizacje komsomo-
lskie wystąpiły na Daleki Wschód ludzi ni-
zpewnych, moralnie słabych, nie zdyscypli-

nowanych, a nawet zdemoralizowanych.
Przybywała tam młodzież zwolniona z pra-
cy za lenistwo i „chuligaństwo” oraz lu-
dzie karani sądownie. Przesyłano ludzi,
których fachu nie można było zastosować
na Dalekim Wschodzie, przesyłano ludzi z
rodzinami, których nie było gdzie ułoko-
wać. W tej chwili na Dalekim Wschodzie
brak jest medyków, pedagogów, agrono-
mów, szoferów i traktorzystów. Dla przy-
byłych na Daleki Wschód nie przygotowano
ani pracy, ani mieszkań. Część dzie-
wcząt umieszczono w półsuterach. Wśród
młodych dziewcząt znalazły się liczne ama-
torki awanturniczych przygód.

„Zielone Myszy” na ustach mieszkańców Rio de Janeiro.

RIO DE JANEIRO, 27.1. — Cała pra-
sa przepełniona jest wiadomościami o
raidzie „Zielonych Myszy”. Podkreślona
jest doskonałość samolotów i zalety pilo-
tów, a szczególnie Bruno Mussoliniego,
który stał się osobistością niesłychanie po-
pularną w Rio de Janeiro.

Dzienniki piszą o nim nazywają go
po prostu „Bruno”. Mimo, iż dzień wczoraj-
szy poświęcony był wypoczynkowi Mus-
solini i Biseo musieli przyjmować szereg
wizyt oficjalnych, delegację kolonii wło-
skiej oraz udzielać niezliczonych wywia-
dów prasie.

Okolo południa sygnalizowano z Nata-
lu start Moscatelli'ego, lecz okolo godz.

14-ej nadeszły wiadomości, że start został
odłożony do dnia dzisiejszego.

Kpt. Moscatelli i Castellani, w towa-
rzystwie konsula włoskiego, złożyli wizytę
gubernatorowi stanu Rio Grande del Nor-
de. Moscatelli oświadczył dziennikarzom,
że zdecydował się na lądowanie w Nata-
lu, mimo, iż posiadał jeszcze zapas ben-
zyny wystarczający na dalszy lot do Rio
de Janeiro.

Lądowanie nastąpiło wskutek niewiel-
kiego uszkodzenia jednego z motorów
Kolonie włoskie w Sao Paulo i Bello Ori-
zonte zaprosiły lotników, prosząc, by od-
wiedzili te miasta.

Kontrola wina w piwnicy przyczyną chłopskich rozruchów.

LIZBONA, 27.1. — We wsi Ameiras
koło m. Paredas doszło do rozruchów
chłopskich. Jedna osoba została zabita, kil-

ka lekko rannych. Aresztowano 4 osoby.
Do rozruchów doszło z powodu zatagu
pomiędzy właścicielem a kontrolerem skar-
bowym, przeprowadzającym kontrolę wina
w piwnicy.

Szkolne pociągi popularne Ciekawa inicjatywa Ligi Popierania Turystyki

WARSZAWA, 27.1. — Delegatura Li-
gi Popierania Turystyki w Warszawie za-
wiadamia, że Ministerstwo Komunikacji
dla poparcia akcji szerzenia propagandy
kulturalno-oświatowej i turystycznej wśród
młodzieży szkolnej, przyznało aż do odwo-
tania specjalne, daleko idące zniżki przy
przejazdach młodzieży szkolnej pociągami
popularnymi.

Organizację pociągów popularnych
szkolnych na terenie Dyrekcji Okręgowej
Kolei Państwowych w Warszawie prze-
wodzić będzie Delegatura Ligi Popierania
Turystyki w Warszawie, ul. Targowa 74.
Z inicjatywą uruchomienia pociągów
popularnych szkolnych występują mogą
kuratorzy, inspektorzy szkolni oraz dyr-
ktorzy szkół.

Z przejazdów w pociągach popularnych
szkolnych może wyłącznie korzystać mło-
dzież uczęszczająca do szkół państwowych
i do szkół prywatnych, mających prawo
szkół państwowych lub postawionych na
równi ze szkołami państwowymi.

Pociągi popularne mogą być organi-
zowane zbiorowo przez kilka szkół.

Minimalna łączna odległość tam i z po-
wrotu lub okrężna, na której mogą być
organizowane pociągi popularne, wynosić
musi co najmniej 100 km lub za taką odle-
głość musi być uiszczona opłata.

Czas trwania wycieczki nie może prze-
kraczać jednego tygodnia, licząc od wy-
jazdu do powrotu, przy czym w czasie po-
dróży pociąg popularny może mieć wyzna-
czone punkty zatrzymania się.

Pociąg popularny może być uruchomio-

Uczta weselna nowożeńców.



Dopiero teraz opublikowano zdjęcie uczty weselnej króla Egiptu. Od lewej strony
ku prawej siedzą: 1) królowa-matka, 2) król Faruk, 3) królowa Farida, 4) Zulficar
Pasza, ojciec królowej Faridy.

14 OSÓB ZGINEŁO podczas wybuchu w Villejuif.

PARYŻ, 27.1. — Wczoraj po południu
i do późnej godziny w nocy tłumy publicz-
ności gromadziły się wokół laboratorium
municipalnego w Villejuif.

Ogółem, jak już dzisiaj stwierdzono z
całą pewnością, w katastrofie zginęło 14
osób. W okolicznych domach liczne osoby
odniosły różne obrażenia i lekkie rany.

Straszliwa zemsta za zdradę. Robotnik zabił swą kochankę i rywala

TORUŃ, 27.1. — Toruń został wstrzą-
śnięty wiadomością o potwornej zbrodni
na tle zazdrości, której ofiarą padły 2 oso-
by.

Na przedmieściu Torunia w lasku przy
ul. Fałata, przechodząca tamteży młoda
para Grabowska i Lubiszewski, dokonała
potwornego odkrycia.

Pod drzewem w kałuży krwi leżały
zwłoki kobiety z poderżniętym gardłem
tak, że głowa odpadała od tułowia.

Zaalarmowano policję. Wkrótce okaza-
ło się, że zamordowaną jest 17-letnia Zo-
fia Grodzka, córka robotnika, zamieszkała
przy ul. Koszarowej 5.

Kiedy do mieszkania rodziców zamor-
dowanej udał się policjant, aby zawiado-
mieć ich o tragedii, natknął się na podwór-
ku domu w którym mieszkają Grodzcy na
leżącego człowieka. Był to b. ciężko rany
20-letni Zygmunt Stawski. Miał on
zdrutowaną głowę i dawał słabe oznaki
życia, a przewieziony do szpitala zmarł.

Na miejsce zbrodni przybyli aspirant
Królikowski i podprokurator Walewski.

W wyniku śledztwa ujęto w Rubinko-
wie pod Toruniem potwornego mordercę
w osobie robotnika, 21-letniego Tadeusza
Zielińskiego.

Zamordowana była jedną z pięciu córek
robotnika Grodzkiego i była matką dwu-
miesięcznego dziecka. Morderstwo zostało
na niej dokonane z potwornym okrucień-
stwem.

Morderca przywiązał ją do drzewa i
przeciął szyję, tchawicę i uszkodził kręgo-
słup.

Natomiast Stawski został zamordowa-
ny palką.

Istnieje przypuszczenie, że Zieliński był
ojcem dziecka Grodzkiej, która jednak po-
rzuciła go i obdarzyła swymi względami
Stawskiego. Przyczyną obu zbrodni jest
więc obłądana zazdrość.

Polski balet w Berlinie.



Primaballerina Olga Sławska w pokoju berlińskiego hotelu.

OJCIEC PORWAŁ SWOJĄ CÓRKĘ. TĘSKNOTA ZA WŁASNYM DZIECKIEM.

CHORZÓW, 27.1. — W Chorzowie
niżej miejsce niezwykle fakt. Niejaki Bro-
nislav Plesik, który nie żył ze swoją żo-
ną, zateknił za czteroletnią córeczką i po-
stałowił ją odebrać żonie. Dobrowolne uk-
łady w tej sprawie nie dały rezultatu.
Wówczas Plesik wtargnął w otoczenie

kilku ludzi do mieszkania żony, stanow-
czo domagając się oddania córeczki. Żo-
na bronila się przed wydaniem dziecka,
wtedy Plesik porwał je przemocą, odje-
żdżając samochodem w nieznanym kierun-
ku.

DNI RADOŚCI W KAIRO.



Olbrymnie tłumy, zebrane na placu przed pałacem Abdin wznosiły przez trzy dni
okrzyki na cześć młodej pary.

INO-TEATR

IRAR

Przejazd 34. Tel. 228-55

Tylko kilka dni! Wznowienie najpotężniejszego arcydzieła filmowego Ramon Novarro
Film całkowicie udźwiękowiony, oraz arcykawa i wesołe atrakcje Nowego Jorku.
Nast. pr. Niezapomniana para kochanków z Rose Marie w filmie „Gdy kwitła bzy”.

g. 16-ej; w święta, sob. i niedz. o g. 12-ej; ostatni seans o g. 22-ej. Ceny miejsc na pierwszy seans 25 i 40 gr., na pozostałe 25, 40 54, 70 po 25 gr. później po 40 groszy.

BEN HUR

ZDARZENIA I WYPADKI

17 lipca „Batory” wyruszy na fiordy Terminarz czterech wycieczek morskich

GDYNIA, 27. 1. — Podobnie jak w latach ubiegłych tak i w tym roku tranzytami „Batory”, „Pilsudski” i „Kosciuszko” odbędą kilka wycieczek parodowych. Ze względu jednak na spodziewany duży ruch pasażerski na liniach północno i południowo-amerykańskich, liczba wycieczek morskich organizowanych przez GAL została ograniczona i wycieczek tych odbędzie się w okresie letnim tylko cztery.

18 czerwca „Batory” wyruszy na 3-dniową wycieczkę do Helsinek. Wycieczka ta ze względu na swą tanią cenę cieszy się za wsze bardzo dużym powodzeniem i statek zabiera komplet pasażerów. Ceny na tę wycieczkę są od 90 zł.

Druga wycieczka wyjedzie dnia 17 lipca, również „Batorym”, na 10 dni na fiordy

Norwegii, których piękno ściga co roku tysiące turystów z całej Europy. Ceny na tę wycieczkę są od 326 zł.

21 lipca — we czwartek wyruszy „Kosciuszko” na 3-dniową wycieczkę do Kopenhagi, pięknej stolicy Danii. Ceny biletów na tę wycieczkę są już od 84 zł.

„Pilsudski” wyjedzie 1 sierpnia na piękną 7-dniową wycieczkę do stolicy państw skandynawskich i odwiedzi: Sztokholm, Kopenhagę i Oslo. Ceny na tę wycieczkę są od 260 zł.

Program wycieczek za tym, mimo tego, że będzie ich tylko cztery, jest stosunkowo bogaty i daje wybór nie tylko wedle upodobania, ale i możliwości finansowych wycieczkowiczów.

Pożar w suszarni firmy Rozen i Wiślicki.

ŁÓDŹ, dnia 27 stycznia. — Nocy dzisiejszej o godzinie 4-ej wybuchł pożar w fabryce włókienniczej firmy Rozen i Wiślicki przy ul. Senatorskiej 29-33. Zapaliły się mianowicie odpadki bawełniane w suszarni, mieszczącej w parterowym budynku murowanym. Ze względu na znaczną ilość materiału łatwopalnego oraz sąsiedztwo dalszych budynków fabrycznych pożar zagrażał poważnym niebezpieczeństwem.

Na miejsce wypadku przybyły trzy plu-

tony straży pożarnej V, VII i IX pod ogólnym dowództwem komendanta Kalinowskiego oraz naczelników Komorowskiego i Kossa. Akcja trwała przeszło godzinę. Straty spowodowane pożarem stosunkowo nieznaczne.

Przyczyną wybuchu pożaru była nadmierna temperatura w suszarni.

Należy podkreślić, że w ciągu bież. miesiąca jest to już drugi wypadek pożaru w suszarni wymienionej fabryki.

Dopiero po otrzymaniu dyrektyw z Warszawy pracownicy tramwajowi przybędą na wspólną konferencję.

ŁÓDŹ, dnia 27 stycznia. — Wczorajsza konferencja pomiędzy pracownikami tramwajów miejskich i dyrektorem, wyznaczona przez Inspekcję Okręgową Pracy nie dała rezultatu. Przedstawiciele dyrekcji odmówili konferowania w obecności przedstawicieli pracowników, pp.: Lenka i Szczęsna ze względu na to, że wymienieni nie są zatrudnieni w KEŁ. Wobec tego okręgowy inspektor inż. Wyrzykowski odbył rozmowy oddzielnie ze stronami informując następnie kolejno każdą z nich o stanowisku drugiej strony.

Pracownicy wysunęli trzy postulaty: zawarcia układu zbiorowego; przyjęcie z powrotem przez dyrekcję tramwajów do pracy pp.: Szczęsna i Szyzowa, zwolnionych po strajku; wręczenie wypłaty zasiłku zimowego.

Przedstawiciele dyrekcji kategorycznie odrzucili żądanie wypłaty zasiłku zimowego, odmówili również przyjęcia zwolnionych dwóch pracowników, uzasadniając, że jest to wewnętrzna sprawa dyrekcji. Odnosząc się do żądania wypłaty zasiłku zimowego, dyrekcja twierdzi, że w tym czasie nie było możliwości wypłaty.

Na arbitraż zaproponowany przez inspektora okręgowego dyrekcja nie zgodziła się. Przedstawiciele pracowników po zapoznaniu się ze stanowiskiem dyrekcji orzekli, że definitywnie wypowiadają się w tej sprawie po otrzymaniu dalszych dyrektyw z centrali związku w Warszawie. Możliwość arbitrażu dopuszczają.

W tym stanie rzeczy ma być zwołana po pewnym czasie ponowna konferencja przez Okręgową Inspekcję Pracy, termin jednakże roz-mów nie został jeszcze ustalony.

DALSZE ROZMOWY 4 LUTEGO.

ŁÓDŹ, dnia 27 stycznia. — Wczoraj zwołano do Okręgowej Inspekcji Pracy konferencję w sprawie robotników, zatrudnionych w zakładach reżymu. Tematem zjazdu było podjęcie planu i ustalenia nowych norm produkcji. Po dwugodzinnych rozmowach, które zakończyły się bez efektu, przedstawiciele dyrekcji i pracowników wyrazili zgodę na podjęcie rozmów w przyszłości.

SPRAWA KOTONIAŹY.

Jutro odbędzie się w Inspekcji Pracy konferencja w sprawie kotoniaży, zatrudnionych na maszynach okrągłych.

ODRZUCONY PROJEKT UKŁADU.

Wyznaczona na dziś konferencja w sprawie podpisania układu zbiorowego w przemyśle ko-tonowym została odwołana. Przyczyną nie do-chojda do skutku konferencji jest stanowisko przemysłu ko-tonowego w Łodzi, który na swym ostatnim zebraniu odrzucił proponowany przez związek zawodowy projekt układu, oświadczając, że ze względu na wygórowane żądania nie jest do przyjęcia.

W najbliższych dniach ustalone będą dalsze wytyczne akcji ko-toniarskiej.

U HAEBLERA.

Strajk u Haeblera trwa nadal bez zmian.

Włamywacze w fabryce rękawiczek. Kradzież większej ilości towaru.

ŁÓDŹ, 27. 1. — Do fabryki rękawiczek i pończoch firmy Oswald Karoff przy ul. Żeromskiego 87 włamali się nieznani złodzieje, którzy skradli większą ilość towaru wartości około 5.000 zł. Złodzieje dostali się do fabryki przez dach szklarni podwórza, weszli następnie na dach posesji, skąd weszli do fabryki. Włamywacze zostali schwytani przez policję w drodze do magazynu. Władze policyjne wdrożyły dochodzenie w kierunku wykrycia sprawców kradzieży.

Zderzenie tramwaju z wozem

ŁÓDŹ, 27. 1. — U zbiegu ulic Kilińskiego i Suwalskiej miał miejsce wypadek zderzenia tramwaju z wozem. Woznica, Józef Przybył, lat 38, zamieszkały przy ul. Skłobskiej 28, nie zwracając uwagi na nadjeżdżający tramwaj, skręcił z ulicy Suwalskiej w ul. Kilińskiego. Motorniczy nadjeżdżającego tramwaju nie zdążył już zahamować i tramwaj uderzył silnie w wóz rozbijając go. Woznica uległ ogólnemu potłuczeniu wskutek upadku na bruk. Opatrzony został przez lekarza pogotowia. Koń wyszedł bez szwanku. Drobnym uszkodzeniem uległ przód wozu tramwajowego.

Skwierawski strzelił do nachylonego szofera. Ujęty zbrodniarz opisał przebieg zabójstwa.

ŁWÓW, 27. 1. — Morderca szofera Szlen-deka, Skwierawskiego aresztowano we Lwowie. Szczegóły podajemy poniżej.

Do sklepu z aparatami radiowymi „Philips” we Lwowie (ul. Kopernika) przybył jakiś mężczyzna, który wybrałszy jeden z odbiorników, wyraził chęć nabycia go. Mężczyzna ten przedstawił się jako Władysław Skwierawski, podkomisarz policji i poprosił o odstąpienie aparatu do swego mieszkania przy ul. Bocheńskiej 10. Gdy właściciel sklepu przybył do mieszkania rzekomego Skwierawskiego, ów oświadczył mu, że aparat kupuje na wakacje. Kupiec zażądał wówczas okazania legitymacji służbowej, jednakże rzekomy podkomisarz oświadczył, że legitymacji nie posiada, natomiast może okazać dowód osobisty. Z wyglądu dowodu osobistego kupiec wynioskował, że podający się za podkomisarza w rzeczywistości nim nie jest, dowód osobisty zaś był wystawiony przez gminę Rumia, pow. morskiego stosunkowo niedawno, bo 30 grudnia ub. roku. W rubryce „zawód” zrobiony był dopisek: „radiotelegrafista”. Wobec tego kupiec rozmyślił nie uszkodzić aparatu, Skwierawskiemu natomiast oświadczył, że odbiornik musi zabrać do sklepu w celu usunięcia błędów fabrycznych. Prosto z mieszkania kupiec udał się do komisariatu p. p., gdzie domniósł o swych spotrzeniach.

Z dokładnego opisu nieznajomego, policja na-brała przekonania, że rzekomy podkomisarz jest poszukiwanym mordercą szofera pod Młocinami.

Wobec tego udano się do mieszkania przy ul. Bocheńskiej 10, tam jednak już Skwierawskiego policja nie zastała. Stwierdzono na miejscu, że rzekomy podkomisarz wynajął taksowkę, zabrał rzeczy i wyjechał. Policja, obawiając się o życie szofera, rozpoczęła energiczne poszukiwania i odnalazła kierowcę taksovky. Znalazł on, że zawoził nieznajomego mężczyznę z ul. Braterowskiej do hotelu „Polonia” (ul. Rzeźnicka). Poszukiwania w hotelu nie dały wyniku, okazało się bowiem, że Skwierawski znowu wynajął taksowkę i odjechał w nieznanym kierunku.

W trakcie przeszukiwania porliera w hotelu zgłosił się postać, żądając wydania zastawionych pantofli przez gościa, który przed wyjazdem miał zamiar wjechać do hotelu. Policja po leścia wrzuciła porzuczone postawione pantofle i po ponownym poszukiwaniu, jak się ma zachowywać wyruszyła jego śladami.

Poslaniec skierował się w ul. Rzeźnicką i tu spotkał swego zleceniodawcę. W chwili wstąpienia paczki z pantoflami aresztowano Skwierawskiego.

W komisariacie Skwierawski wskazał miejsce, gdzie pozostawił rzeczy. Po zrewidowaniu bagażu okazało się, że zawiera on ubranie ko-lejarza, tablicę rejestracyjną samochodu oraz ubranie cywilne. Wśród rzeczy znaleziono wizytówkę na nazwisko: Skwierawskiego i Domani-skiego z dopiskami „podkomisarz p. p.”. Znalaziono również list, adresowany do właściciela taksovky, która obsługiwała p. p. Szlen-deka, w którym zmienionym piśmie, w imieniu Szlen-deka domniósł Skwierawski, że sprzedał auto i wyjechał do Brazylji.

Wobec okazywania dowodów winy, aresztowany przyznał się, że jest mordercą szofera Szlen-deka. W toku zeznań opisał on szczegółowo, w jaki sposób dokonał morderstwa.

Skwierawski wynajmował taksowkę, która kierował p. p. Szlen-deka na kurs do Grudziądza. Kiedy znalazł się pod Brodnia wysiadł z auta, aby przejść się. W pewnym momencie zainteresował szofera jakimś szczegółem wozu. Kiedy Szlen-dek schylił się,

morderca strzelił do niego z tyłu, następnie zabrał zwłoki do auta i udał się w powrotną drogę do Warszawy. Kolo Młocin wsiadł, zakupił zwłoki, ubranie zaś porzucił w Warszawie, przejeżdżając przez jedną z ulic, do której następnie dwukrotnie do Lublina, po czym wrócił, że policja jest na jego tropie, przyjechał podległym do Lwowa.

Ze złożonych dodatkowo zeznań okazuje się, że morderca był już dwukrotnie karany za kradzieże motocykli, m. in. ostatnio w Gdańsku, gdzie odsiedział karę 6-miesięcznego więzienia. W grudniu ub. roku został zwolniony z więzienia.

Wczoraj Skwierawski został oddany do Warszawy.

Warszawskie władze śledcze zostały zawiadomione o znalezieniu zakrwawionej czapki oraz szalki w ogrodzie przy ul. Krzyżackiej 4. Na miejsce przybyła policja, która stwierdziła, że czapka i szalka należą do zamordowanego kierowcy Szlen-deka. Poddano teren dekadnym oględzinom, jak również poczyniono przeszukiwanie sąsiednich posesji. Przy ul. Kwiatowej znaleziono porzucone przy barkanie pozostałe części garderoby zamordowanego.

Tanie paszporty półroczne i roczne dla wyjeżdżających stałkami polskimi

WARSZAWA, 27. 1. — Ministerstwo Spraw Wewnętrznych wystosowało do wojewodów, komisarza rządu na m. st. Warszawie i starostów następujący komunikat:

Stosowanie opłat za paszporty zagraniczne na wyjazd do niektórych krajów zamorskich wymagało uprzedniego ustalenia przez władze lokalne, stanowiących podstawę wymiaru tych opłat. Ten tryb postępowania, z uwagi na niedające się przewidzieć z góry okoliczności,

sprawił niewątpliwie trudności zarówno dla władz jak i dla osób interesowanych.

Prażnac spopularyzować odbywanie podróży zagranicznych drogą morską obniża się opłaty za paszporty na wyjazd do krajów, do których podróż można odbyć morzem, do kwoty: 40 zł za paszporty z ważnością na 6 miesięcy, 80 zł za paszporty z ważnością na 12 miesięcy.

Opłate te należy stosować:

a) wobec osób udających się za granicę (do krajów europejskich lub pozaeuropejskich) drogą morską z portów polskiego obszaru celnego (Gdynia, Gdańsk); interesowane osoby po winny jedynie udowodnić w sposób nie budzący wątpliwości, że zamierzony wyjazd odbędzie przez jeden z wymienionych portów, władze zaś wystawiające paszporty, zaopatrzą go w tag: „paszport ważny na wyjazd tylko drogą morską przez Gdynię lub Gdańsk”.

b) wobec osób udających się do Palestyny z portów, leżących poza polskim obszarem celnym (np. z Konstancy), w tych jednakże wypadkach dopiero po uprzednim wykazaniu się przez osoby interesowane zezwoleniem Komisji Dewizowej na wywóz waluty.

Słabe uśmiechy słońca Stan pogody w Łodzi

ŁÓDŹ, dnia 27 stycznia. — Dziś o godz. 9-ej rano temperatura w śródmieściu wynosiła 1 stopień powyżej zera. W ciągu nocy uległa najniższa temperatura wynosiła 1 stopień poniżej zera. Ciśnienie barometryczne 743 mm. Wiatry południowe, słabe.

Chole REUMATYCZNE I ARTRETYCZNE

NAJWIĘKSZY DOKŁADZAJĄCY PODZIAŁ ZIMNA I NIEPOGODY

MAŚC PRZECIWRHEUMATYCZNA OSMOGEN GASECKIEGO

PEŁN PRZECIWRHEUMATYCZNY DO KAPIELI „OSMOGEN” KOJA TE BOLE

Uparty desperat znalazł śmierć w wodzie głębokości... 50 cm

KOŁO, dnia 27 stycznia. — Włocławian Władysław Dziemiński, lat 46, zamieszkały we wsi Gaj pod Kołem, cierpiący od dłuższego czasu na chorobę umysłową połączoną z manią prześladowczą, Dziemiński wielokrotnie już usiłował pozbawić się życia, i dzięki ścisłej opiece domowników zamachy desperackie zawsze udarminiano.

Ostatnio Dziemiński zmógł czujność rodziny i zbiegł na łąki zalane wskutek wylewów rzeki Warty.

Tutaj dokonał wreszcie zamachu samobójczego topiąc się w wodzie głębokości... 50 cm. Zwłoki upartego samobójcy znaleziono po upływie 2-ech godzin od chwili ucieczki jego z domu.

ŻYCIE ZGIERZA Sukces inspektora pracy Podpisanie umowy zarobkowców z nakładcami

Wczoraj w lokalu Zarządu Miejskiego odbyła się konferencja między nakładcami a właścicielami i kłami zarobkowców zrzeszonych w Stowarzyszeniu Majstrów Tkackich Zarobkowych w obecności inspektora pracy Pawłowskiego. Jest to już 3 konferencja w sprawie zawarcia a-nej umowy między tymi stronami. Dotąd istniała już jedna zawarta po wydaniu orzeczenia Komisji Rozjemczej, która przewidywała cenę 53 gr za 1000 wafłom oddanych zarobkowcom do tkania materiału. Ostatnio, ponieważ zarobkowcy wyprowadzili minst akordów stawki dzieł nie, niższe od akordowych nakładcy wyszli z wnioskiem o zawarcie nowej umowy o cenach niższych. Jakiś odbyły się już 3 konferencje, które wobec znacznej różnicy zdań między stro-

nami nie doprowadziły do skutku. Dopiero wczorajsza konferencja odbyta w denerwującej atmosferze przyniosła mimo wszystko rezultat. Tarcia między stronami rozpoczęły się już przy pierwszych przemówieniach, utrzymywanych w osłuszonym tonie. Rzecznik mianowicie nakładców uprzedził salę obrad, czytając im obrazowym przemówieniem rzeczniczką zarobkowców. Przemysło-woy odmówił wobec tego czynnego udziału w konferencji. Na życzenie jednak inspektora strony, zgodziły się wybrać komisję złożoną z pięciu osób z każdej strony, która mogłaby poddać winące wszystkich uchwali. Przy konkretnym omawianiu cen okazało się, że zarobkowcy żądają 50 gr. od 1000 wafłom, podczas gdy nakładcy ofiarowują 47 gr.

Po długich jednostronnych konferencjach inspektor wysunął pośrednią cenę 48 i pół gr. Strony początkowo nie chcą o tym słyszeć. Zarobkowcy jednak opuszczają i głoszą, a następnie godzą się na 48 i pół i na długich targach przystają na 48 gr. na które godzą się i nakładcy. Spór powstał jednak jeszcze przy staw-kach na t. zw. „półdubieki”, od których po długich debatach ustalono cenę 45 gr. od tysiąca wafłom.

Barzo wywołała sprawa dalszych warunków umowy, sposób regulacji należności, czas jej trwania i inne.

Z krótkiej dyskusji wynikało wyraźnie, że n-ble strony sobie absolutnie nie wierzą i w krótkim punkcie projektowanej umowy widzą podstęp przeciwnika dla jej obalenia i uniemożliwie-nia. Z wiełmi trudem wreszcie udało się inspek-torowi podnieść przemysłowców do jej podpisa-nia. Słuchano tylko o cenę, dodano klauzulę, że obustronnie nie mogą na podstawie tej umowy kłodzić cen, że trwać ona będzie przez te-den rok i że ma charakter przywzajemno-prawny.

Taka umowa z wielkim trudem i ociężałością podpisano jednak. Umowa wejdzie w życie z dniem podpisania tj. z dniem wczorajszym.

JAR KINO REWIA

Dziś, w czwartek 27 bm. premiera. Na scenie rewia p. 1.

„Wszystko dla miłości”

Udział biorą: S. Brzostowska, W. Werlińska, Wł. Ułanowski, M. Walewski, M. Orda i inni. Na ekranie film polskiej wytwórni p. n.

„Bohaterowie Sybiru”

w roli głównej: Eugeniusz Bodo. Początek w dni powsz. o godz. 8, w sobotę o 4 i w niedzielę o 1.30.

ZAGUBIONO legitymację Wolnej Wzzech-nicy w Łodzi, wystawioną na imię Józefa Pawłowskiego.

SKLEP spożywczy do sprzedania z urządzeniem ul. Miedziana 22.

ŻYCIE PABIANIC.

WIECZOREK W ZWIĄZKU PRACOWNIKÓW BANKOWYCH I KAS OŚCZĘD-NOSCI.

W nadchodzącą sobotę, t. j. dnia 29 bm. w salach Towarzystwa Spiewaczego „Młodzi” w Pabianicach przy ul. Pułaskiego Nr. 17 odbędzie się wieczorek towarzyski Związku Zaw. Pracowników Bankowych i Kas Oszczędności Ekspozytury w Pabianicach. W wieczorku oprócz wszystkich człon-ków wezmą udział w charakterze gości przed-stawiciele zarządu okręgowego legoż zwią-zku z Łodzi.

WYSTAWA FOTOGRAFICZNA. Komitet Organizacyjny wystawy p. n. „Pabianice w fotografii” przypomina wszystkim zainteresowanym, że ostateczny termin nadsyłania eksponatów na wystawę upływa z dniem 1 lutego r.

Zgłaszania przyjmowane są w każdy wtorek w lokalu Polskiego Towarzystwa Krajo-znawczego, Oddział w Pabianicach przy uli-cy Jana I w godz. od 18 do 20-ej.

KOLCZYKI NA POCZCIE. W miejscowym urzędzie pocztowym znalezione zostały kolczyki, które trawa właścicielek cebrać może u naczelnika urzędu.

WIELKA MASKARADA KARNAŁOWA P. T. C. W dniu 12 lutego r. w salach p. Bu-dzińskiego przy ul. Zamkowej 1, Pabianickie Tow. Cyklistów organizuje „Wielką Maskaradę Karnawałową” dla wszystkich swych członków i zaproszonych gości. Moc niespo-dzianek i duża ilość premii dla wyróżnio-nych masek niewątpliwie ściga na maska-radę całe Pabianice. Do tego przystępując będzie pierwszorzędny zespół muzyczny w składzie 6 osób.

A więc wszyscy na wesołą maskaradę P.T.C., która każdemu zapewnią beztroskie spędzenie kilku chwil zdala od trosk i kłopotów codziennego życia.

PABIANICKI PORADNIK KINOWY. „Nowości” przy ul. Kościuszki 14 „Bru-tal”. Oświatowe przy ul. Gdańskiej „Zaufaj mi”.

Od poniedziałku wielki film patriotyczny produkcji polskiej p. t. „Kościuszkę pod Racławicami”.

Jak powstaje ostra przyprawa. MIASTO PAPRYKI.

Wieczór w węgierskim zajeździe.

Szeged, w styczniu.

Na wielkiej nizinie węgierskiej — prawie wcale nie spotyka się zabytków historycznych. Wszystko jest mniej więcej nowe, wszystko powstało już po wyparciu Turków z Węgier, więc pod koniec XVII wieku. To co istniało tam dawniej, Turcy zniszczyli, zrównali z ziemią. Obecnie wydobywa się z pod warstw ziemi i owdzie jakieś cenne resztki dawnej świetności i cywilizacji.

Najstarszym zabytkiem w Szeged jest mała wieża, służąca obecnie za bazylika nowemu kościołowi, a pochodząca z XIII wieku. Tuż obok wznosi się właśnie ów nowy, piękny, majestatyczny, z czerwonej cegły kościół, postawiony na pamięć ocalenia mieszkańców Szeged od zagłady w czasie klęski powodzi. W kościele tym są organy — drugie w Europie pod względem wielkości. — Kościół nie jest zupełnie wykończony, brak mu paru ołtarzy, imponuje jednak mimo to swoim ogromem.

Szeged słynie z dawna jako ojczyzna papryki. Tutaj udaje się ona doskonale, tutaj jest „szlachetna i — słodka”. Jaką jednak daleką drogę musi przebyć czerwony, stożkowaty owoc, zanim stanie się mialką jak pył mączką; o tem przekonalem się dopiero w mlynie papryki.

W mieście mija się ciągle wozy i platformy wyładowane papryką. Niżej się ją na sznurki i dopiero takie wieńce dostawia do mlyna. Tu kobiety czyszczą ją, obierają z włókienek, które są ostre i piekące, potem nawlekają te płaskie kawałki znowu na sznurki, wsuwają je do odpowiednich worków i kładą do basenu z płynącą wodą, która wyciąga z papryki jeszcze zbytnią ostrość. Potem kawałki te się suszy, a po wyschnięciu rozdrabnia i wrzuca do młynków, które ją mielą bardzo drobno. Wreszcie, kiedy wyjdzie z szóstego młynka, przybrała taką postać, w jakiej zwykliśmy ją widywać w handlu.

W takim mlynie wszystko dookoła czerwone. Po kilku chwilach przebywania w nim zaczyna kręcić w nosie ostre zapach, unoszący się w powietrzu i człowiek nie może powstrzymać się od kichania. Trzeba wtedy uciekać. Papryka jest artykułem monopolowym na Węgrzech, podobnie jak np. tytoń. Nie mogłem więc kupić jej tam na miejscu, nawet najdrobniejszej ilości — wszystko było spisane i przechodziło pod kontrolę rządową.

Oglądaliśmy jeszcze budynki uniwersyte-

tu Franciszka Józefa, przeniesionego tutaj po wojnie, po przyznaniu Kołozsvaru Rumunii. Oczywiście zbiory, biblioteka, gmachy, wszystko pozostało w Kołozsvar, tutaj zaś istnieje ten uniwersytet niejako symbolicznie. Wybudowano mu przeszliczne gmachy, całe miasto niemal rozszerzyło się po to, aby pomieścić w sobie uniwersytet. Wiele pracy, wiele sił starań włożył w to hrabia Kuno Klebelsberg który pochowany



Koty pożarły trupa MAKABRYCZNE ODKRYCIE.

W domu przy ul. Weissberggasse 20 we Wrocławiu dokonano makabrycznego odkrycia. Zamieszkiwał tam samotnie 58-letni Józef Haase, żyjący z zasiłków opieki społecznej. Od czasu do czasu odwiedzał go syn, pracujący w innym mieście.

W ostatnich dniach syn przyjechał do odwiedzenia do ojca, lecz, mimo dobijania się do drzwi, nikt mu nie otwierał. Zaniepokojony, wyłamał drzwi i wpadł do mieszkania. Oczom jego przedstawił się niesamowity widok. W łóżku leżały zwłoki jego

ojca obgryzione z ciała do samych kości. Badania wykazały, że Haase zmarł przed 2 miesiącami na udar serca. Cztery chowane przez zmarłego koty, nie mając innego pożywienia, rzuciły się na zwłoki swego pana i pożarły je, pozostawiając tylko kości.

Makabryczny ten wypadek wywołał wśród mieszkańców domu wstrząsające wrażenie.

Niebezpieczna kładka. Demonstracja robotników walcowni

Kilku robotników walcowni „Forges de Denain” było zatrudnionych wyładowywaniem berlińki w miejscu zwanym La Baquette. Wskutek złego stanu wybrzeża, berlińska była dość oddalona od brzoju i trzeba było przedostawać się na nią po wąskiej kładce. W pewnej chwili jeden z robotników wpadł do wody i utonął. Wypadek ten wywołał wielkie wrażenie wśród robotników wymienionej fabryki, którzy zorganizowali krótkotrwały strajk protestacyjny i domagali się wzmocnienia środ-

ków bezpieczeństwa. Na wiecu zorganizowanym z tej okazji mówcy wyliczali po kolei wszystkie wypadki przy pracy, jakie ostatnimi czasy wydarzyły się w walcowni. Specjalna delegacja robotnicza udała się do dyrekcji i przedstawiła żądania robotników, aby dyrekcja bardziej dbała o zdrowie i bezpieczeństwo swych pracowników.

Po wiecu odbył się pochód manifestacyjny. Przebieg manifestacji był spokojny.

20 lat wędrowała kula po ciele pracowniczego rolnika.

O niezwykłym wypadku wędrowki kuli karabinowej w ciele ludzkim donoszą z Zakrzewa, pow. kozielskiego (śl. Opolski). Zamieszkały tam zamożny gospodarz Józef Smak został w r. 1914 powołany pod broń. Bił się na różnych odcinkach frontu, gdzie został dwukrotnie ranny, na szczęście lekko.

W dniu 18 kwietnia 1918 r. w czasie gwałtownego natarcia piechoty niemieckiej na pozycje angielskie pod górą Kemmel, Smak odczuł nagły, gwałtowny ból w plecach, pod wpływem którego stracił przytomność. Ponieważ w pobliżu padały gęsto szrapnele, Smak był przekonany, że ugodzony został odłamkiem pocisku. Przypuszczenie to potwierdził również lekarz polowy, który wobec nawału pracy nie mógł poddać rannego szczegółowemu bada-

niom. Skończyło się na obandażowaniu rany i odpoczynku w lazarecie, skąd niebawem Smak zwolniono, jako wyleczonego.

Po powrocie na front, Smak dostał się w r. 1918 do niewoli amerykańskiej, gdzie przebywał do ukończenia wojny światowej. Zwolniony, wrócił do stron rodzinnych, uprawiając zagon ojcowski. Od pewnego jednak czasu odczuwał coraz większe kłucie w plecach, szczególnie w czasie koszenia zboża. Nie mogąc wreszcie wytrzymać, udał się do lekarza.

Okazało się, że Smak ugodzony został pociskiem karabinowym, przy czym kula wędrowała przez 20 lat w jego ciele. Obecnie lekarz wydobyl ją drogą operacji. Najdziwniejsze jest to, że kula poza bólem nie wyrządziła weteranowi wojennemu najmniejszych szkody.

— 000 —

PIERWSZE NA ŚWIECIE Międzynarodowe Muzeum Antyalkoholowe w Warszawie.



W lokalu Towarzystwa „Trzeźwość” w Warszawie nastąpiło uroczyste otwarcie pierwszego na świecie Międzynarodowego Muzeum Antyalkoholowego. Powołanego do życia na wniosek delegacji polskiej przez XXI-y Międzynarodowy Kongres Antyalkoholowy w Londynie. Muzeum, które utworzył minister Opieki Społecznej Kościółkowski w otoczeniu przedstawicieli władz i reprezentantów duchowieństwa wszystkich wyznań, obejmuje ekspozycję z 25-u państw. Imieniem ostatniego (XXII) Kongresu Antyalkoholowego, obradującego w roku ubiegłym w Warszawie, b. min. Chodźko przekazał Muzeum Towarzystwu Antyalkoholowemu „Trzeźwość”, zaś min. Kościółkowski podkreślił ogólnopolskie i ogólnoludzkie humanitarne znaczenie Muzeum. Zdjęcie przedstawia min. Kościółkowskiego w towarzystwie b. min. Chodźki i przedstawicieli władz oraz duchowieństwa na tle ekspozycji muzealnych. Ekspozycja ta odznacza się dużą plastyką i są różnorodność. Muzeum obrazuje skutki alkoholizmu i przedstawia wyczerpujące sposoby zwalczania go.

ST. A. WOTOWSKI

MAGNA T

POWIEŚĆ 74

Z ośrodka Światowego Związku
Polaków pod Zakopanem.

Piękna stylowa brama, wiodąca do otwartego onegdaj szkoleniowo-wychowawczego i wypoczynkowego ośrodka Światowego Związku Polaków w Zagranicy, zbudowanego na Groniku w gminie kościeliskiej pod Zakopanem.

— Przykra rzecz to była — oświadczył obłudnie — ale konieczna. Już zabrano Artura. Miejmy nadzieję, że przywróci mu całkowicie zdrowie.

Ordynat leżał nieruchomo na łóżku i oddychał ciężko. Widać było, że wypadki jakie zaszły zgębiły go całkowicie moralnie i odbiły się na jego zdrowiu.

— Straszne... okropne... — szeptał. — Zawiodłem się na Arturze... Umysłowo chory... A zdążyłem się już tak przywiązać do niego!

Dodo stłumił odruch zadowolenia.

— Rozumiem, wuj! Ja też lubiłem go... Ale przecież w tym stanie, w jakim się znajdował nie można było go pozostawić na wolności.

Horyński ze smutkiem skinął głową.

— Istotnie! Wiele mnie kosztowała ta decyzja, lecz była konieczna! Przyznaję się, początkowo nie chciałem w to wszystko wierzyć i posądzałem co do intrygi. Dopiero, kiedy zobaczyłem świadectwa lekarskie, pochodzące z zagranicy, i za opowiedział mi o jego zachowaniu się w „Hadrii”, a szulerzy zgłosili się z weksłami, w których mienił się moim spadkobiercą, zmuszony byłem uznać prawdziwy stan rzeczy.

— Czy wuj zamierza zapłacić ten karciany dług? — zapytał podstępnie. — Przecież, został ograny w stanie nieprzytomnym! Pasy darłbym z tych szulerów! — uderzył burzenie.

— Sto sześćdziesiąt tysięcy to suma, w obecnych czasach, nawet dla mnie bardzo znaczna. Ale zapłacę, chcąc uniknąć skandalu. Tym więcej, że ubezwłasnowolniony go i podobna historia nie powtórzy się...

Dodo odetchnął teraz pełną piersią. „Szański plan powiódł się znakomicie. Namawiając kuzyna do ucieczki, pragnął pozbyć go się z pałacu, aby wszystko po swojemu przedstawić ordynatowi i nie wydać się fakt, że razem byli w szulerii. Dzięki jednoczynnemu nieobecności Darskiego udało się to całkowicie. Pozostała jedynie obawa, że ordynat może nie zechce zapłacić, kto wie, zawiadomi o tym władze, gdyż ograno człowieka umysłowo chorego. Mogło to pociągnąć nieprzyjemne komplikacje dla Świtomirskiego. Gdy Horyński, widocznie dla honoru nazwiska, decydował inaczej, zniknął wszelki cień niebezpieczeństwa.

— Może i lepiej, wuj... — insynuował perfidnie. — Strata, istotnie duża... lecz uniknięcie się rozgłosu... Sprawa mogłaby trafić do gazet, a pismaki dziś nie oszczędzają nikogo. Ze specjalnym zamiłowaniem wyciągają

różne tragedie, jakie się zdarzają w arystokratycznych rodach...

— Postanowiłem i zapłacę! — krótko uciął Horyński. — Tylko jestem naprawdę ciekaw, w jaki sposób znalazł się w tej szulerii?

Dodo przeornie unikał wzroku wuja.

— Nie mam najmniejszego pojęcia! Rozstałem się z nim przed „Hadrią”, wsadziłem do taksówki i poleciłem szoferowi zawieźć go do pałacu. Jest dla mnie zagadką, jak trafił do tej spekulacji. Bo Branc i ta cała banda, według zebranych przeze mnie informacji, to typy spod ciemnej gwiazdy...

— Nigdy nie wątpiłem w to i boli mnie, że nie moge im się dobrać do skóry! A szczególnie temu, który tam zaciągnął Artura. Musiał być ostatnim łajdakiem!

Ponieważ Dodo wolął nie przyznawać się, że to on właśnie był tym ostatnim łajdakiem, szybko zmienił temat rozmowy.

— Więc wuj zamierza wyjechać do Zakopanego? — zapytał

— Życzę sobie tego stanowczo Mastuszkiewicz! Zresztą, chętnie opuszczę na dłuższy czas ten pałac w Warszawie. Zbyt wiele tu dla mnie przykrych wspomnień, historia z Arturem, choć możliwie starałbym się zatuzować musi się roznieść, wolę unikać ludzi.

— Tak, tak! — pośpiesznie przytywał. — Doskonale będzie, gdy wuj zmieni otoczenie, gdyż ostatnie wypadki mogłyby szkodliwie odbić się na jego zdrowiu. Jeśli wuj pozwoli, zastąpię go w interesach całkowicie i zajmę się wszystkim. Naradzę się z prawnikami i poczynię odpowiednie kroki, aby ubezwłasnowolniono Artura Poza tym...

Chytrze łowił wzrokiem wyraz twarzy ordynata, spodziewając się, że ten postanowi to, o czym marzył o dawna. Z ust Horyńskiego padły słowa, na jakie oczekiwał.

— Zajmij się tym, Dodo! Artura trzeba ubezwłasnowolnić koniecznie. Nawet, gdyby prędzej, czy później wypuszczono go z domu zdrowia, należy zabezpieczyć się przed tym, żeby nie narobił nowych głupstw. Niech ma przyzwoite utrzymanie, ale nie chcę go widzieć więcej! Każę ci, mój Dodo, wystawić odpowiednią plenipotencję.

— Wuj pragnie mi dać plenipotencję? — o mało z radości nie podskoczył do góry.

— Nie tylko dla załatwienia sprawy z Arturem! Pra-

gnę, żebyś się zajął wszystkimi moimi interesami...

— Wuj chce to uczynić?

Horyński przyknął oczy i łatwo odgadnąć było można, że czuje się straszliwie znudzony. Wydawało się, że jest mu teraz już wszystko jedno, kto obejmie po nim spadek, skoro spotkało go takie wielkie rozczarowanie. Zresztą, nie miał wyboru. Świtomirski był poza Darskim jedynym jego męskim spadkobiercą.

— Tak, mój Dodo — szepnął — byłem do ciebie uprzedzony, ale może nie jesteś taki zły, jak się wydajesz. Przekonałem się, że w sprawie z Arturem nie intrygowałeś, a broniłeś honoru naszej rodziny. A o to miałem największy żal do ciebie. Zresztą, może poprawisz się teraz...

— Wuj! — poczęł się gwałtownie tłumaczyć. — Wuj jeszcze pamięta o tej drobności, jaką przed pół rokiem zapłacił za mnie? W porównaniu z przegraną Artura była to bagatelka... Znajdowałem się w wyjątkowo ciężkiej sytuacji i więcej to się nie powtórzy...

— Chcę ci wierzyć, Dodo! W każdym razie nie pominiesz się od takich czynów, jak Artur, i nie jesteś umysłowo chory. Poproszę więc mojego adwokata, żeby sporządził na twoje nazwisko odpowiednią plenipotencję. Musisz się zapoznać z całokształtem naszych interesów, ja czuję się coraz gorzej. Podobne historie dobijają mnie i nie wiem, czy żywy powrócę z Zakopanego. Słuszne jest... Et! — wymówił z nagłym rozgoryczeniem. — Co mnie już teraz wszystko obchodzi! Róbcie sobie, co chcecie... Pozwólcie mi tylko umrzeć spokojnie...

— Ależ, wuju, niech wuj tak nie mówi! — wykrzyknął Świtomirski i pochyliwszy się nad chorym, ze świetnie udaną serdecznością kilkakrotnie pocałował go w ramię. — Wszystko się zmieni! Wuj odzyska zdrowie i humor! Potrafię wujowi zastąpić Artura!

Horyński przyjął ten wylew uczuć siostrzeńca dość obojętnie, a nawet skinął ręką, jakby dając do zrozumienia, że jest zmęczony i pragnie zakończyć rozmowę.

Toteż, Dodo opuścił zaraz sypialnię, zapytawszy tylko na pożegnanie:

— Kiedy wuj zamierza wyjechać do Zakopanego?

— Jutro, zapewne!

— Och, to bardzo dobrze! — ucieszył się z tego bliskiego terminu podróży. — Pozwól sobie w takim razie jutro odwiedzić wuj i być mu pomocny przy wyjeździe...

— Bardzo proszę...

(d. c. n.)

ECHA ZE STOLICY.

Życie Warszawy w kilku wierszach

Na Pelcowiznie z inicjatywy kuratora Tow. przyjaciół Pelcowizny podjęta została budowa domu społecznego przy zbiegu ul. Kartuskiej i Dobrzyńskiej. Fundusze na ten cel uzyskane zostały z ofiar mieszkańców dzielnicy, część zaś z innych źródeł. Dom będzie zawierał salę teatralną, świetlicę, i pokoje dla różnych organizacji społecznych.

Budowa rozpoczęta na wiosnę r. b. trwać będzie 2 lata, wykonana zaś będzie kosztem 100.000 zł.

Instytut Pracy Samorządu Terytorialnego, który, jak wiadomo, prowadził kursy dla przygotowania młodej inteligencji do pracy zawodowej i kulturalno-oświatowej w samorządzie wsi i miast, w tych dniach obchodził uroczystość wręczenia dyplomów absolwentom Instytutu, których liczba w ten sposób wzrosła do 550.

Elektrownia miejska w Warszawie przystępuje do likwidacji starych zespołów maszyn i kotłów, które będą zastąpione przez jednostki odpowiednie do dzisiejszych potrzeb. Cztery najmniejsze turbo-zespoły będą usunięte, a na ich miejsce nadęjmy nowy ramienny turbo-zespół. W ten sposób przebudowana wytwórnia będzie pracować w przyszłości jako pomocnicza i szczytowa, główna zaś praca przypadnie nowej elektrowni.

Pogotowie powodziowe zostało zlikwidowane i posterunki z wałów zdjęte wobec wyjaśnienia się sytuacji na Wiśle oraz spływu kry.

Przy ważniejszych służbach wałowych pozostają jednak posterunki, które podają wysokość wody w obrębie Warszawy.

KRATECZKI.

Nowe przedsiębiorstwo za cudze pieniądze

Dziś, gdy nowy 1938 rok ma już za sobą dwadzieścikilka dni skończonych, a więc wiek jak na rok dość poważny, możemy spokojnie zorientować się w jego właściwościach, przynajmniej początkowych. Pisząc bowiem o nowym roku człowiek szeptem niejako po omacku, bawił się w prokura i przewidywał. Naturalnie wszystko dało się przewidzieć, choćby zora polarna, która niespodzianie ukazała się nad Europą środkowo-zachodnią. Czerwone, fałujące chmury, które ludziom dobrej woli dały asumpt do przepowiedni wszelkich możliwych nieszczęść, od nowej światowej wojny poczynając, jako że w roku 1914 podobno również takie samo zjawisko obserwowano.

Mimo zory polarnej, charakterystycznym objawem roku 1938, zresztą tak samo jak i lat poprzednich, jest kręcenie się. Świat się kręci, my się kręcimy, nami kręca i tak dalej. Ujmijmy więc zagadnienie kręcenia się niemal naukowo i przejdźmy stopniowo przez wszystkie dziedziny życia, które wykażą nam słusność teorii o kręceniu.

Przemysł i handel. Tutaj w ogóle nigdy nic innego nie robi się. Kupcy przekraczają stare weksle na nowe, przemysłowcy skreślają się ze złości, ale prędko, podatnicy kręcą przy zeznaniach podatkowych. Konjunktura jednak, mimo wszystko, podobno rozkręca się. Urzędy Skarbowe nie zakreślają śrub podatkowych.

Życie domowe, czyli tzw. ognisko domowe. Mąż kręci się po mieszkaniu i kręci głową, aby wykombinować sposób wkręcenia się na solidną posadkę. Wykręca się przed żoną, gdy zamierza iść z przyjaciółmi na lumpkę i gdy wraca nad ranem do domu, mocno kręci mu się w głowie. Odkręca więc kurek od kranu (było nie od

gazet) i zlewa leb zimną wodą. A żona i tak twierdzi, że należałoby mu przykręcić piątą kłepkę do mózgu, gdyż tylko człowiek szalony i lekkomyślny może w ten sposób tracić cenne zdrowie i szanowne pieniądze. Po paru dniach jednak mąż zapomina o wyśmiewkach i podkręcający węża, znowu wykręca się przed żoną...

I w innych dziedzinach życie polega na kręceniu. Człowiek stale, codziennie, na każdym kroku albo wykręca się przed wierzycielem, nakręca przyjaciela przeciwko wspólnemu przyjacielowi, skręca z prostej drogi...

Życie, jak widać, wcale nie jest takie łatwe. Nawet chcąc zadzwonić do kogoś, trzeba nakręcić odpowiedni numer. Przed kochaną przyjaciółką trzeba kręcić, że na razie jesteśmy w trudnościach finansowych, ale ten pierścienek z całą pewnością kupimy... Nie jest łatwo żyć. Gdy nas przycisną do muru, trzeba wykręcać kota ogonem.

Co robić, aby było inaczej? Na razie nie. Trzeba czekać cierpliwie. Może konsekwencje zory polarnej zmienią nasze życie. Na razie postanowiliśmy zapatrzyć się w zapas maszek gazowych. Zora zora, ale lepiej mieć się na ostrożności. Bo niby skąd do nas taka zora? Chyba, że poczciwa zora, wiedząc, iż nie stać nas na wyjazd na daleką północ, by popatrzeć na zorę polarną, zbliżyła się do nas.

Ale mniejsza o zorę. Dziś chodzi o sprawę poważniejszą: o forszę.

INKASENT.

20-letni Słzama Gersfeld, pełnił zaszczytne i ważne stanowisko inkasenta w firmie braci Rubinfeld. Dobrze się widocznie dzieje, że szanownym braciom Rubinfeld, że muszą mieć inkasenta, gdyż mają co inkasować. Ja w życiu swoim nie miałem inkasenta.

Gersfeld pracował u braci już od pół roku i co mógł, to inkasował, ale duszę jego zżerała tęsknota. Nie była to tęsknota za miłością, za kobietą. Nie była to tęsknota za dalekimi krajami, za zapachem morza, za nieznajomymi krajami. Nie była to tęsknota za życiem pełnym użycia, za hulankami w twymy w gronie przyjaciół i przyjaciółek.

Młody Słzama tęsknił za własnym przedsięwzięciem! Tak! „Rubinfeld i brat” mogą mieć własne przedsiębiorstwo — mogą w porwach tęsknoty Słzama — a ja nie? I gdy pewnego dnia Słzama zainkasował całe 163 złote w gotówce, powiedział sobie:

— Teraz, albo nigdy! Z takim kapitałem zdobędę świat!

I gdy tak dumal i marzył i już się widział w roli samego Rotszylda, przyszła policja i Słzama wraz z pieniędźmi aresztowała.

Marzenia Słzamy Gersfelda skończyły się wyrokiem sądowym, skazującym go na sześć miesięcy aresztu, z zawieszeniem wykonania kary na lat pięć.

Jerzy Krzekci.

Dwa listy zwożonego pracownika

Surowa kara za bezpodstawnie zarzuty

Z Bydgoszczy donoszą:

Pragnąc się zemścić za zwolnienie z pracy, 32-letni handlowiec Antoni M., były pracownik intendencji wojskowej w Bydgoszczy, napisał listy do prezesa Rady Ministrów, gen. Składkowskiego i do dowódcy Korpusu Okręgowego w Toruniu, w których podniósł ciężkie zarzuty przeciwko swemu byłemu zwierzchnikowi, kierownikowi intendencji, kpt. Maryniakowi.

Na podstawie tych listów pociągnięto go do odpowiedzialności za bezpodstawnie dołożenie, które wykazywały bezpodstawną oskarżenia zredukowanego pracownika. Za fałszywe doniesienie M. odpowiadał przed Sądem Okręgowym.

Oskarżony podtrzymywał na rozprawie wszystkie zawarte w listach zarzuty, wysuwając m. i., że kpt. Maryniak rzekomo kar-

mił swoje piactwo owsem, pochodzącym z magazynów wojskowych, że zatrudniał robotników intendencji w swoich sprawach prywatnych i inne jeszcze czynił mu wyrzuty. Mimo przesłuchania 20 świadków, oskarżony nie był w stanie przeprowadzić dowodu prawdy na postawione zarzuty. Prawie wszyscy świadkowie wystawili kpt. Maryniakowi jak najlepsze świadectwo, a przesłuchani robotnicy zeznali, że zatrudnieni byli prywatnie poza godzinami służbowymi, za co otrzymywali osobne wynagrodzenie.

Sąd, opierając się na zeznaniach świadków i wychodząc z założenia, że zredukowany pracownik wyrządził swemu zwierzchnikowi ciężką krzywdę, skazał go — mimo, że nie był dotychczas karany — na 8 miesięcy bezwzględnej więzienia i 100 złotych grzywny. Zasądzony zgłosił apelację.

RADIO-KACIK.

CZWARTEK, 27 STYCZNIA.

Warszawa I (Raszyn)

i inne Rozgłośnie Polskie.

15.30 Wiadomości gospodarcze
15.45 Rozmowa muzyka z młodzieżą — audycje prowadzi prof. Rutkowski
16.15 Muzyka taneczna w wykonaniu malej orkiestry Polskiego Radia
16.50 Pogadanka aktualna
17.00 Książka i wiedza: Najnowsze książki o Dalekim Wschodzie — odczyt
17.15 Recital fortepianowy Georga Sandora (na dwuklawiaturowym fortepianie Christie Moor)
17.50 Poradnik sportowy i wiadomości sportowe
18.10 Skryzanka ogólna
18.25 Program na jutro
18.35 Audycja dla młodzieży wiejskiej
19.00 Słuchowisko pt. „Final” — Stefani Podhorskiej - Okolow
19.30 Boże Narodzenie w Słowacji — z Krakowa
19.50 Pogadanka aktualna
20.00 „Cieszymy się życiem” — koncert rozrywkowy w wykonaniu orkiestry Tad. Seredyńskiego — ze Lwowa
W przerwie około p. 20.45: Dziennik wieczorny i pogadanka aktualna
21.45 „Wacław Borowy” — szkice literackie, wygłosi dr Zawistowski
22.00 Twórczość Karola Szymanowskiego (transmisja z Konserwatorium Warszawskiego)
22.50 Ostatnie wiadomości dziennika wieczornego, przegląd prasy i komunikat meteorologiczny
23.00—24.00 Programy lokalne

ŁÓDŹ, jak Raszyn, oraz:

14.00 Koncert żywych
15.00 Jak spędzić święta?
15.05 O wszystkim po troszku
15.10 Muzyka salonowa — płyty
15.27 Łódzkie wiadomości giełdowe
16.10 Wiadomości sportowe lokalne
18.15 Audycja z Krakowa
18.40 Odpowiedzi na listy w sprawach technicznych
18.55 Odczytanie programu
23.00—23.30 Muzyka taneczna i piosenki — płyty

COŚ DLA PAŃ.

Jedyny w mieście naszemu dom towarowy Konsument przy Włocławskiej Manufakturze Rokińska 54 dojazd tramwajami 10 i 16 przystanku dla uroczystych pań wielki wybór najciekawszych towarów wspaniałych, jedwabi oraz wyrobów Włocławskiej Manufaktury, na sukienki, bluzeczki, szlafroczki, które sprzedaje Konsument po niebywale niskich cenach. Tak — wytworą bieliznę damską (nocną i dzienną) nabyć można w najniższym źródle zakupu jakim jest Konsument. (Wł.)

PIĄTEK, 28 STYCZNIA.

Warszawa I (Raszyn)

i inne Rozgłośnie Polskie.

6.15 Pieśń poranna
6.20 Gimnastyka
6.40 Muzyka z płyt
7.00 Dziennik poranny
7.15 Muzyka z płyt
8.00 Audycja dla szkół
8.10—11.15 Przerwa
11.15 Audycja dla szkół: „Wspomnienia z Maripazy” — słuchowisko podług H. Sienkiewicza
11.40 Muzyka z płyt
11.57 Sygnał czasu i hejnał z Krakowa
12.00 Audycja południowa
13.00—13.30 Przerwa (programy lokalne)
13.30 Wiadomości gospodarcze
15.45 „Lwica Uanga” — audycja dla dzieci — ze Lwowa
16.00 Rozmowa z chórami — ze Lwowa
16.15 Włoskie utwory mandolinowe — z Katowic
16.50 Pogadanka aktualna
17.00 „Dziecko ile kochać” — pogadanka
17.15 Kwartet kameralny
17.50 Przegląd wydawnictw
18.00 Komunikat śniegowy z Krakowa i wiadomości sportowe z Warszawy
18.10 Uczymy się polskich tańców — lekcję prowadzi Lucjan Wajszek
18.30 Program na jutro
18.35 Audycja dla wsi
19.00 Słuchowisko pt. „Pocieszne wykwintaisie” — komedia Moliera
19.35 Muzyka taneczna z płyt
19.50 Pogadanka aktualna
20.00 Koncert symfoniczny z Filharmonii Warszawskiej
W przerwie około p. 21: Dziennik wieczorny i pogadanka aktualna
22.50 Ostatnie wiadomości dziennika wieczornego, przegląd prasy i komunikat meteorologiczny
23.00—24.00 Programy lokalne

ŁÓDŹ, jak Raszyn, oraz:

11.40 Płyty — z Warszawy
14.00 Wiganzi melodyj popularnych — płyty
15.00 Życie artystyczne
15.10 Muzyka — z płyt
15.27 Łódzkie wiadomości giełdowe
16.10 Wiadomości sportowe lokalne
18.15 Koncert w wykonaniu chóru mieszanego Gimnazjum Zgromadzenia Kupców m. Łodzi pod dyr. A. Charny
18.40 Pogadanka gospodarcza pt. „Sezon letni w styczniu”
18.55 Odczytanie programu
19.35 Muzyka taneczna — płyty (z Warszawy)
23.00—23.30 Muzyka taneczna i piosenki — płyty

Czterej więźniowie nie zdobyli upragnionej wolności. Alarm nocny w więzieniu

Z Grudziądza donoszą:

W więzieniu śledczym przy ul. Ks. Budkiewicza, w starym budynku na pierwszym piętrze w celi nr 15, siedziało starannie dobrane towarzystwo przestępców, odbywające różne długoterminowe kary. Byli to: 25-letni uczeń kowalski, Franciszek Czyżewski, 30-letni pomocnik malarski, Franciszek Jagodziński, 31-letni Władysław Bordewicz (bez zawodu) i 33-letni pomocnik rzeźnicki, Stanisław Ryszczyński.

Za namową Czyżewskiego lokatorki celi nr 15 ułożyli wspólny plan ucieczki. Zamysł mieli wykonać przez wybite wylotu w murze, przez który w nocy przy pomocy linki, skróconej z sienników, zamierzali opuścić się na podwórze więzienne, a stamtąd przesadzić mur i zbiec każdy w swoim kierunku. Czyżewski i Jagodziński, jako pierwsi wzięli się do wybijania dziury w ścianie, przy czym posługiwali się łomem

skonstruowanym z kawałka żelaza, oderwanego od łózka. Pozostali lokatorki celi nr 15 czatowali w tym czasie przy drzwiach wgląd, kolejno zmieniali się w pracy. Kto wie, czy ucieczka nie byłaby się udała, gdyby...

Podjętym zachowaniem się więźniów, osadzonych w celi nr 15, zwróciło uwagę patrolujących na korytarzu strażników więziennych. Zarządzono alarm nocny, a rewizja, dokonana w obecności władz więziennych w celi zdekonspirowała duży rozmiarów otwór, wybity w ścianie, który jednak nie został jeszcze przewiercony na wylot. Niedoszli uciekinierzy izolowano i postawiono w stan oskarżenia, a wczoraj wszyscy czterej zasiędl na ławie oskarżonych przed wydziałem karnym Sądu Okręgowego. Rozprawa była krótka. Zamiast upragnionej wolności, każdy z więźniów otrzymał dodatkową karę więzienia po sześć miesięcy.

FRYDERYK BOUTET.

PODSTEP.

W swej ładnej kawalerskiej garsonierze młody i elegancki Andrzej Voutier, któremu sytuacja finansowa pozwalała na nieodmawianie sobie drobnych przyjemności życiowych, stojąc przed zwierciadłem iazienki widać czarny krawat na śnieżnobiałym gorsie kszułu.

Po czym wciągnąwszy smoking przysiadł się swego osobie z pełną satysfakcją, przeszedł do palarni, zapalił papierosa i rzucił okiem na zegarek.

Dziesięć po dziewiętnastej. Za pięć minut trzeba będzie wyruszyć. Takśowa przebiegała w kwadrans z bulwaru Dellessert na ulicę Breteuil. Młody człowiek nie miał zwyczaju spóźniać się do państwa Burcinów. Nie popełniłby tego nietaktu i dzisiaj.

Andrzej Voutier i Hubert Burcin dwaj koledzy z ławy szkolnej utrzymywali w dalszym ciągu — ku obopólnemu zadowoleniu — przyjaźne stosunki ze sobą, tym bardziej, że stanowisko ich w świecie i upodobania były analogiczne.

Kiedy Hubert ożenił się z piękną i uroczą Elwirą Lawor, — Voutier bał się trochę, że małżeństwo to zawierało z gorącej miłości, oddali przyjaciela od niego.

Proźne jednak były jego obawy. Stał się bowiem na swoje szczęście przyjaciółcem obojga państwa Burcinów i nieodłącznym ich towarzysztą wieczorów spędzanych poza domem.

Dzisiejszy wieczór, który wypełnił obiad u Burcinów, teatr i kolacja w jednym z pierwszorzędných lokali nocnych — według planu zdecydowanego od kilku dni — zapowiadał się bardzo miło. Wszystko przemawiało za tym.

Kiedy Andrzej Voutier zadzwonił punktualnie o dziewiętnastej i pół do swych

przyjaciół, pokojówka otwierając mu drzwi oznajmiła.

— Pan jest w małym saloniku, proszę pana.

W tym pokoju ładnie umeblowanym niezawodnym gościem Elwiry Burcinowej Voutier zastał istotnie swego przyjaciela Grubas ten uśmiechnięty i zrównoważony zazwyczaj wydal mu się dziwnie wzburzone: mierzyl tam i z powrotem salonik jak gdyby zdenerwowanym krokiem paląc cygaro krótkimi kłębami dymu.

— Jak się masz, Hubercie? — odezwał się Andrzej podchodząc z wyciągniętą dłoń do niego — co cię ugryzło?

Hubert Burcin zatrzymał się dla uścisnięcia podanej sobie ręki.

— Dobry wieczór stary! — odparł z głęboką zmarszczką na czole — nie ma, absolutnie nic, tylko... Elwiry nie ma.

— Nie ma? — powtórzył Voutier jak echo.

— No tak. Powiedziała mi, że wróci o wpół do dziewiętnastej. Marudzi trochę, jak wszystkie kobiety zresztą, z toaletą, a ponieważ wychodzimy dziś wieczorem po winna by się pośpieszyć. A tymczasem nie ma jej mimo, że wpół do dwudziestej wybiło. Wróciłem o dziewiętnastej pewien, iż zastanę ją w domu i czekam odtąd, nie pomyślałszy nawet o włożeniu smokingu.

Przyjaciel patrzył z cieniem uśmiechu na mówiącego.

— Takie, nieznaczne opóźnienie, mój Hubercie! — perswadował — zobaczysz, że żona twoja nadejdzie lada chwila. Nie widzę, wierzaj mi, powodu do niepokoju. Tętnem wzruszył ramionami w odpowiedzi.

— Naturalnie — mruknął — ty, zatawardziały kawaler, nie możesz zrozumieć tego, że my z Elwirą kochamy się tak samo — jeśli nie gorzej nawet — jak najzajutrz po ślubie. Upprzedzamy się o wszy-

stkim co robimy. Jeśli więc żona moja nie wróciła o wyznaczonej przez siebie godzinie, coś w tym jest!

— Ale czy wiesz dokąd wybiegła się po południu? — pytał Andrzej.

— Oczywiście, że wiem! — wybuchnął jego rozmówca — miała odwiedzić ciotkę swoją Albine mieszkającą, jak wiesz w Menilles-Jones: dwie godziny jazdy autem tam i z powrotem. Elwira pojechała swoimi o trzynastej i pół. Była za tym o czternastej i pół na miejscu. Trzy godziny gawędki z ciotką to dosyć chyba! Powinna była zatem być o osiemnastej i pół lub trzy kwadranse na dziewiętnastą najpóźniej tutaj.

— A teraz dwudziesta! — huknął Hubert słysząc bicie zegara.

— Uspokój się, mój kochany — prosił Voutier kładąc przyjacielowi dłoń na ramieniu — nie przesadzaj. Upewniam cię, że nie ziego nie spotkała twoją żonę. Mogło przecież zająć coś nieprzewidzianego. Bywają opóźnienia mimowolne! Czego obawiasz się właściwie?

— Nie tego chyba, żeby Elwira — dla się porwać! — zawałał Hubert z uniesieniem To nie tego pokroju kobieta. Drzę na tomiast na myśl o wypadku samochodowym. Z tymi wariatami pedzącymi na lew na szyję po szosach! Elwira sama zresztą taka jest nieostrożna!

— Zawiadomiałaby cię o wypadku samochodowym na pewno.

— O ile nie jest zabita! — wrzasnął Hubert — a ponieważ ma niedobry zwyczaj zapominania swych papierów osobistych...

Ach! Mój drogi! Gdybyś był na moim miejscu niepokoiłbyś się również, ty który tak się przejmujesz każdą drobnostką dotyczącą ciebie osobiście...

— Ależ ja dzielę twoją trwogę, mój Hubercie — zaprotestował Voutier — nie przypuszczam tylko...

— W pół do dziewiętej! — jęknął Burcin chwytając się oburącz za głowę.

— A gdybyś zatelefonował? — radził Andrzej.

— Do kogo? Ciotka Albina nie ma telefonu. Pytanie zresztą czy wypadek samochodowy nie miał miejsca w drodze po wrotnej? Elwira, widząc, że się spóźnia mogła zwiększyć tempo jazdy i...

Dzwonek przetrwał wywody strokarskiego małżonka, który wypadł w kilku susach do przedpokoju. Niebawem Andrzej usłyszał jego głos przy akompaniamencie harmonijnego dźwięku kobiecego głosu i jedno cześnie prawie Hubert wszedł do salonika w towarzystwie młodej, bardzo ładnej i wytwornie ubranej kobiety.

Miała minę zdziwioną.

— Nie rozumiem, słowo ci daję, że nie rozumiem absolutnie, mój kochany — mówiła. — Dobry wieczór Andrzej. Przepraszam za takie spóźnienie. Ale auto mi skręciło w wjazd do Menil-les-Jones... Musiałam powierzyć je opiece miejscowego mechanika, który przyszedł o godzinie szesnastej do ciotki Albiny uprzedzić mnie, że po prawa maszyny wymaga dwóch do trzech dni czasu co najmniej.

Poinformowawszy się, że najbliższy pocąg wyrusza o szesnastej pięćdziesiąt posłał do urzędu pocztowego zatelefonować do ciebie, Hubercie. Twój woźny w banku Achilles, powiedział mi, że jestś na ważnej konferencji. Poleciłam mu więc uprzedzić cię, że jadę koleją, bo auto może jest nie do użytku, i nie mogę być w domu wcześniej niż o kwadrans po dwudziestej lub wpół do dwudziestej pierwszej.

Achilles nie powtórzył mi tego, kiedy wychodziłem z dyrektorem Banku Islan dzkiego, z którym miałem konferencję — zadeklarował Burcin. — Wróciłem o dziewiętnastej do domu i umieram odtąd z niepokojem o ciebie. Ale jesteś chwała Bogu

Nie mówmy już o tym. Myślmy raczej o naszym obiedzie i przyjemnym spędzeniu wieczoru. Idę ubrać się. Czekać na mnie. Za dziesięć minut będę gotów.

Wyszedł z saloniku udając się w głąb mieszkania. Kiedy kroki jego uciły Elwira podeszła do Andrzeja.

— On kłamie — szepnęła — był uprzedzony. Zadzwońmy dla większej pewności o godzinie osiemnastej do banku powrotnie i Achilles odpowiedział mi: „Pierw Burcin wyszedł, ale niech pan będzie spokojna, wykonałem jej zlecenie”.

— Nie powiedziałam tego Hubertowi gdyż chciałabym przed tym wiedzieć, dla czego kłamie?

— Ja wiem — odparł Voutier — on po dejrzewa nas, Elwiro. Udać, że nie wie o twojej przysgodzie i symulując twórgę o ciebie, chciał bym wpadł w tę zasadzkę. „Jeżeli kocha Elwirę nie zdoła ukryć niepokoju” — myślał. Wie, że jestem bardzo wrażliwy i dlatego grając komedię przełamną nie wahał się nawet podsunąć mi myśl o śmiertelnym wypadku samochodowym bym zdradził się z miłością dla ciebie. Ale ja nie dalem się wyprowadzić z równowagi i mam nadzieję że podejrzenia jego rozwiły się.

Elwira zaśmiała się sucho.

— Być może — nadmienila — że podejrzenia jego rozwiły się, ale ja wiem to tylko, że dość mam tego człowieka i powiem mu to bez ogródek. Co za podłość z jego strony dręczyć cię myślą o mojej śmierci dla wyłudzenia prawdy...

— Co udaloby mu się znakomicie — wtrącił Andrzej — oszalałbym z niepokoju, gdybyś przed zatelefonowaniem do niego nie telefonowała do mnie, moja najdroższa!

Tł. J. S.

KONSUM
Pierwsza Wielka Maniatura

Rokicińska 54
doj. tramw. 10 i 16

Odwiedźcie nas, a przekonacie się, jak 1000-ce osób przed wami, że nasze ceny są niezwykle niskie
Uskuteczniamy wysyłkę paczek do Rosji Sowieckiej na podstawie specjalnej umowy z przedstawicielstwem Z. S. R. K. Informacje na miejscu.

SPORT

Gramy ostatecznie w Lille i Lens

Mylne wiadomości o przyjeździe polskiej reprezentacji

Francuska Liga Północna postanowiła, że reprezentacja Polski Zachodniej rozegra ostatecznie dwa mecze w Lille i Lens.

Początkowo drugi mecz miał się odbyć w Valenciennes, ale Francuska Liga widocznie doszła do wniosku, że mecz w Lens zgromadzi znacznie więcej publiczności.

Warto zaznaczyć, że w Lens na tym samym boisku grały już reprezentacje Krakowa, Polski Zachodniej i drużyna Warszawiaków.

Reprezentacja saneczkarska Polski wyjechała na mistrzostwa Europy.

W środę wieczorem wyjechała z Krakowa reprezentacja saneczkarska Polski na 7-mie mistrzostwa Europy, które się odbędą w Salzburgu.

Reprezentacja Polski składa się z 10-ciu osób z Krynicy, a mianowicie dwie

Rodzeństwo Kalus na mistrzostwach świata w jeździe parami.

W sobotę i niedzielę mają się odbyć w Opatowie łyżwiarskie mistrzostwa świata w jeździe parami. Z Polski na te zawody wyjeżdża definitywnie mistrzowska para Polski rodzeństwo Kalus ze Śląska oraz jako sędzia kpt. Theuer.

Polski Związek Łyżwiarski wyszedł przed podaniem się do dymisji wyasygnował odpowiednią kwotę na wyjazd rodzeństwa Kalusów do Czechosłowacji. Co do kpt. Theuera PZŁ nie chce dopuścić

KALBARCZYK NIE POJEDZIE na mistrzostwa świata.

Jak się dowiadujemy, Janusz Kalbarczyk najprawdopodobniej nie pojedzie na łyżwiarskie mistrzostwa świata do Szwajcarii. Polski Związek Łyżwiarski bowiem nie posiada żadnych funduszy na wysłanie naszego zawodnika.

Subwencję PZŁ otrzymał jedynie na wysłanie Kalbarczyka do Oslo.

KTO BĘDZIE KOMISARZEM w Polskim Związku Łyżwiarskim?

Zarząd Polskiego Związku Łyżwiarskiego, jak wiadomo, podał się do dymisji i zwrócił się do Związku Polskich Związków Sportowych z prośbą o mianowanie komisarza, któryby się zajął zwolaniem nadzwyczajnego walnego zebrania dla wyboru nowego zarządu.

Jak dotychczas ZZ komisarza nie miał ani nie odpowiedział na list PZŁ.

O nowy szpital dla Zakopanego.

Zakopane, w styczniu.

Niedomagania naszego lecznictwa są ogólnie dostrzeżone. Postawmy się wprawdzie naprzód, powstają nowe szpitale, zwiększa się liczba lekarzy, ale ten niewątpliwie postęp będzie musiał trwać jeszcze przez dziesiątki lat i to w formie jak najbardziej intensywnej, abyśmy wreszcie nadrobili zaległość, jakie mamy w stosunku do Zachodu.



Szpital stałej klimatycznej.

Odcinek gruźlicy jest badając najłatwiejszym punktem w naszym froncie walki z chorobami. A szczególnie gruźlica kostna. Dzieci, chorujące na gruźlicę kostną, mają jeszcze sanatoria, gdzie mogą być leczone klimatycznie, dla dorosłych natomiast w szpitalu stałej klimatycznej, jest załadowa 25 łóżek dla gruźlicy kostnej. I to wszystko! Dla wszystkich dorosłych chorych z całej Polski jest tylko tyle miejsc.

Mamy w kraju kilkadziesiąt tysięcy ludzi chorych na gruźlicę kostną (spondylit), a sanatoriów niewiele. Bo odliczwszy z tej całej masy wypadki chorobowe, które mogą być leczone na miejscu sposobem chirurgicznym i ortopedycznym, odliczwszy dzieci, które mają kilka sanatoriów, to i tak jeszcze

szawianki. Wszystkie te mecze zakończyły się zwycięstwem naszych zespołów.

Na wiadomość o przyjeździe polskiej drużyny niektórzy dzienniki francuskie podały mylne wiadomości, że do Francji Północnej przyjeżdża pełna reprezentacja Polski.

W związku z tym prezes Ligi Północnej p. Jooris rozesłał lojalne do tych pism sprostowanie.

Polska na czwartym miejscu Mistrzostwa świata w tenisie stołowym.

LONDYN, 27.1. — W ostatnim meczu o mistrzostwo świata w tenisie stołowym w grupach Polska pokonała Walię 5:0.

W grupie, w której walczy Polska, pierwsze miejsce zajmują trzy drużyny: Ameryka, Austria i Anglia z równą ilością punktów (po 6). Polska znajduje się na czwartym miejscu z 4-ma pkt. Specjalnie zarządzone mecze eliminacyjne wyjaśniają, która z trzech drużyn, mających po 6 pkt. zakwalifikuje się do finału.

W drugiej grupie pierwsze miejsce zajęły Węgry — 7 pkt. przed Czechosłowacją — 6 pkt.

W finale Węgry walczyć będą ze zwycięzcą meczu Ameryka — Anglia — Australia.

Polska w najlepszym wypadku może zająć 6-te miejsce w klasyfikacji ogólnej.

PORAŻKA W LONDYNIE.

W dalszych rozgrywkach o mistrzostwo świata w tenisie stołowym Anglia pokonała Polskę 5:3.

Sport w kilku słowach.

K. P. — Krusche Ender w Pabianicach, i Wima — Zjednoczone, dnia 6 lutego br. IKP — Zjednoczone i Wima — Krusche Ender, dnia 12 lutego br. IKP — Wima.

W końcu stycznia Łódzki Okręgowy Związek Lekkoatletyczny zamierzał uruchomić przy poparciu Okręgowego Urzędu WF i PW. dwa kursy: higieny-sanitarny i przedmiotów lekkoatletyki. Kursy te dla łódzkiej lekkoatletyki miałyby duże znaczenie. Zdawałoby się, że kluby łódzkie w zrozumieniu celu i istoty tych kursów oświecały się bardzo. Tymczasem, dowiadujemy się, że w przepisowym terminie został zgłoszony 1 (dosłownie jeden) kandydat i wobec tego zarząd ŁOZLA został zmuszony obywateli wymienione kursy odwołać.

W ub. poniedziałek nastąpiło w sali polskiej YMCA otwarcie zaprawy zimowej dla lekkoatletów okręgu łódzkiego. Po przemówieniu prezesa ŁOZLA p. Szumlewskiego, rozpoczęły się ćwiczenia pod kierunkiem mgr. Radwańskiego. Frekwencja pierwszego dnia była b. dobra. Dalsza zaprawa odbywać się będzie raz tygodniowo w poniedziałki od godz. 20.45—21.45.

Dzisiaj wieczorem o godz. 20-ej odbędzie się w lokalu Geyera przy ul. Piotrkowskiej 295 mecz bokserski drużyn kombinowanych Geyera i IKP. W programie meczu odbędzie się kilka ciekawych walk, przy czym w drużynie IKP wystąpi m. in. po paroletniej przerwie b. reprezentant Łodzi Leszczyński.

W dniu 20 lutego ŁOZLA organizuje w Łodzi wielką akademię sportowo-literacką. Na protektora tej akademii ma być uproszony dyrektor PUWF gen. Olczyński — Wilczyński. W programie akademii wystąpią łódzkie olimpijki Wajsbówna i Kwaśniewska.

W dniu wczorajszym podpisał zgłoszenie do ligowej drużyny ŁKS-u, dobry zawodnik, lewo-skrzydłowy Jach, który dotąd grywał z powodzeniem w Wojskowym Klubie Sportowym.

Jach był już wczoraj na treningu Schurmana. Treningi są bardzo dobrze obeślane. Wczoraj widzieliśmy m. in. Karasiaka, młodszego Pegzę, Lewandowskiego, Piaseckiego, Osieckiego, Fliegla, Sowiaka, Korporowicza.

Co do Fliegla i Sowiaka, są oni już zupełnie zdrowi i żadnych dolegliwości nie odczuwają, tak, że w sezonie będą czynni.

NOWY ZARZĄD KOŁA Nr 46 LOPP przy I-le L. Geyera.

W sali Teatru Geyera, odbyło się walne Zebranie członków tego Koła przy udziale około 400 osób.

Za sprawozdania Zarządu wynika, że wszyscy pracownicy i robotnicy Zakładów Przemysłu Bawełnianego L. Geyera są członkami Ligi Obrony Powietrznej Państwa.

W roku sprawozdawczym Koło brało bardzo czynny udział we wszystkich imprezach urządzanych przez Obwód. Z tytułu składek i różnych innych wpływów Koło Nr. 46 wpłaciło do Kasy Obwodu zł. 4357,24 grosze.

Przed właściwymi obradami przybyli specjalnie delegat z Obwodu por. Szarner, wygłosił prelekcję, w której określił cele i zadania LOPP. Słowa prelegenta nawołujące do współpracy społeczeństwa z LOPP — zostały przyjęte gromkimi oklaskami.

Do Nowego Zarządu weszli: prezes inż. Tarachalski, w. prezesa pp. Hahn i Czajkowski, skarbnik p. Kwapiński, sekretarz p. Jagiello oraz członkowie pp. Jabłoński, Słowiński i Marcinik. Do Komisji Rewizyjnej wybrano pp.: Goliński, Orlikowski i Czerwikowski.

PRZEGLĄD POLSKO — WĘGERSKI Ukazał się nr 5 tego wydawnictwa, który zawiera szereg artykułów, pogłębiających ideę współpracy obu bratnich narodów.

WINSZUJEMY.

Jutro Agnieszki Wschód słońca 7.28 Zachód słońca 16.05 Długość dnia 8.35 Przybyło dnia 56 min. Tydzień 5.

Jutro na obiad:

Zupa sliwkowa z kluseczkami. Szczupak z sosem chrzanowym z kartofelkami, ryż z bitą śmietaną.

Życie ekonomiczne BAWELNA.

Notowania z dnia 26 stycznia.

Nowy Jork: loco 8.54, luty 8.42, marzec 8.44, kwiecień 8.48
Liverpool: loco 4.90, styczeń 4.73, luty 4.76, marzec 4.78
Bremen: loco 10.41, marzec 9.64, maj 9.85, lipiec 10.05

Walutę, dewizy i akcje

ZMIENNE USPOKOBIENIE DLA PAPIERÓW PAŃSTWOWYCH.

Obroty papierami państwowymi były bardziej ożywione. W stosunku do ostatnich notowań oficjalnych kursy kształtowały się niejednolicie, wykazując stosunkowo nieznaczne tylko odchylenia.

Z premii Dolarówkę zanotowano po cenie o 25 groszy podwyższonej, 3-proc. Poż. Inwestycyjna 1 i 2 emisji odchyłał kursowych nie wykazała zupełnie serie 1 emisji były tańsze o 50 groszy, a 2 emisji — o 1 złoty na sztuce.

W grupie innych papierów państwowych po wyższych o 0.25 proc. cenach nabywano 4 i pół proc. Państw. Poż. Wewnętrzny oraz 5-proc. Poż. Kolejowy, 4-proc. Poż. Konsolidacyjny wykazała zysk kursowy w wysokości 0.13 procent.

5-proc. Poż. Konwertyjny oraz listy i obligacje banków państwowych zmian kursowych nie wykazywały zupełnie.

SLABSZĄ TENDENCJĄ DLA LISTÓW ZASTAWNYCH.

Rozmiary obrotów prywatnymi papierami lokacyjnymi były średnie, w oficjalnych transakcjach zanotowano ogółem pięć gatunków listów. Kursy kształtowały się przeważnie niższe.

W grupie stołecznej 4 i pół proc. Ziemiak w Warszawie zakończył zebranie kursom niezmienionym, 5-proc. m. Warszawy 1933 r. obniżyły się o 0.12 proc., a także dawne listy o 1 proc.

PAPIERY PROCENTOWE.

Poż. Inwestycyjna 1 emisji 82.00, 1 emisji serie 90.00, 2 emisji 82.50, 2 emisji serie 91.00, Dolarowa 3 serie 122.50, Konsolidacyjna 1936 r. 68.13, Konwertyjny 1924 r. 68.75, Kolejowa 1926 r. 66.00, Wewnętrzna Pożyczka Państwowa 1937 roku 65.25, L. Z. Państwowy Bank Rolny 83.25 i 94.00, L. Z. Obl. Kom. Banku Gospodarstwa Krajowego wszystkich emisji 83.25, 94.00 i 101.00, Bud. 93.00, Ziemiak w Warszawie 1924 r. (gwar.) wartość kuponu 21.18, Ziemiak w Warszawie 5 serie 63.00, m. Warszawy 11.00, m. Warszawy 1933 r. 69.83, m. Częstochowy 1933 r. 61.50, m. Piotrkowa 1933 60.75

AKCJE — NIEJEDNOLICIE.

Na zebraniu giełdy akcyjnej panował nastrój zmieszany, przy dość ożywionych obrotach. Przedmiotem transakcji kwalifikujących się do notowań urzędowych było siedem gatunków papierów dywidendowych.

Bank Polski 115.50, Bank Zachodni 33.00, Cukier 57.00, Węgiel 31.75, Starachowice 38.75, Żyrardów 70.00, Lombard 103.00

GIEŁDA ZBOŻOWA.

WARSZAWA, 27.1. — Uroczysta cedula giełdy zbożowej — towarowej w Warszawie.
Pszonica czerwona składowa 29.25 — 29.75, jednolita 28.75 — 29.25, zbierana 28.25 — 28.75, żyto I stand. 22.00 — 22.50, mąka pszenna gat. I wyc. 30-proc. 44.50 — 47.00, 50-proc. 41.50 — 44.00, 65-proc. 39.00 — 41.00, mąka pszenna paszowa 19.00 — 20.00, żytnia gat. I 50-proc. 33.25 — 34.00, 65-proc. 31.00 — 31.50, razowa 95-proc. 25.50—26.25
POZNAN, 27.1. — Uroczysta cedula giełdy zbożowej — towarowej w Poznaniu.
Ceny transakcyjne — nie notowane.
Ceny orientacyjne: pszenica 26.75 — 27.25, żyto 21.25 — 21.50, mąka pszenna gat. I wyc. 30-proc. 47.00 — 47.50, 50-proc. 44.00 — 44.50, 65-proc. 41.00 — 41.50, mąka żytnia gat. I 50-proc. 30.75 — 31.75

Co nas po pracy rozweseli?

Casino: — Robert i Bertrand.
Corso: — I. Antony Adverse; II. W.Z. 6 nie wyładował.
Europa: — „Świecznik królewski”.
Krad-Kino: Królowa Wiktorii.
Klar: — I. Wzięcie z Kazby; II. Tylko ty.
Jar: — Na scenie: „Bohaterowie Sybiru”, na ekranie: Wszystko dla miłości.
Metro: Towarzysze broni.
Mimoza: — I. Robert i Gloria; II. Dwa urwisy.
Miraż: — Płomienne serca.
Pałace: — Gwiazda Rivieri.
Przedwiośnie: — Skłamałam.
Rialto: — Moje szczęście to Ty.
Rakietka: Władca.
Rekord: — O czym marzą kobiety?
Stylowy: — „Historia jednej nocy”.
Ton: Czar cyganerii, z Janem Klemem.
Zachęta: I. Pani minister tajczy; II. Wierna rzeka.
Menażeria Cyru Stanisławskich w parku helenowskim. Czynna codziennie od g. 19 rano do 7-ej w.

TEATR POPULARNY, ŚRÓDMIEJSKA 15 tel. 101-16.

Dziś w czwartek i w piątek o godz. 8 wiecz. a w sobotę dwukrotnie: o godz. 8 po poł. barwna, legionowa sztuka Zygmunt Nowakowski „Gałązka rozmarnu”.

TEATR KAMERALNY, CIEGIELNIANA 27, tel. 112-25.

Występy Kazimierza Junczyńskiego-Stepowskiego. Dziś i jutro o godz. 4 po poł. w abscencie młodym uroczą sztuką K. Dickera „Świecznik królewski”.

Dziś i codziennie o godz. 8.30 wiecz. r. zwrótny gość naszej sceny Kazimierz Junczyński-Stepowski kreować będzie popisową rolę Szabelana w interesującej komedii T. Kottnera „Głupi Jakub”.

TEATR POPULARNY, OGRODOWA 18, tel. 222-49.

Dziś i codziennie o godz. 8.15 wiecz. bawie i wzruszać będzie publiczność pełna humoru i sentymentu komedia Fodora „Kciuska”.

Zachęta dla wynalazców Dobre pomysły przynoszą miliony Co może dać korek do metalowych beczek?

Czasem wynalazcy mający nawet dobre pomysły zastanawiają się czy im się płacić wydawać pieniądze na uzyskanie patentu. Odpowiedź na to jest ta, że na dobry patent kupiec zawsze się znajdzie. Poniżej podamy kilka przykładów zacierpniętych z decyzji sądowych w sprawach, które odbyły się zeszłego roku w St. Zjednoczonych.

Kilka lat temu, wynalazł niejaki Schwartz lepszy szpunt do metalowych beczek, a raczej i szpunt i obśladkę do tego. Podczas rozprawy sądowej, okazało się, że w samych Stanach Zjednoczonych sprzedano takich szpuntów i obśladek 56 milionów par. Milionami sprzedają je także w Europie. Gdyby wynalazca dostał tylko centa od szpuntu to wynosiłoby to więcej, jak pół miliona dolarów.

Inny wynalazca otrzymał patent na tak wane plastyczne drzewo (plastic wood), więc rodzaj masy którą się zapycha zapy, naprawia meble, itd. Okazało się, że rocznie sprzedaje się tego dwa i pół miliona jednostek.

Niejaki John M. Aufiero ulepszył mały aloryfer (radiator) do ogrzewania wnętrza samochodów. W jednym roku 1932, sprzedano tych kaloryferów 27 tysięcy. W 1935 roku sprzedano ich ćwierć miliona sztuk.

Dwu wynalazców pracując razem, ulepszyli pudełko do przenoszenia i przesyłania jaj. Nie było to nic bardzo oryginalnego bo podobne pudełka były już patentowane. Wynalazcy jednak nieco zmienili kształt przegródek oraz kształt wieka, tak, że jaja jakoś trzymały się lepiej i nie tłukły się tak łatwo. Pudełka przyjęły się jako lepsze i fabrykanci sprzedają pudełek milionów sztuk co roku. Choć wynalazek wydawał się drobnym, pomysł opłacił się im sowicie.

Weźmy inny przykład. Niekaj Hurd, porządził zamek do zabezpieczenia opony koła jakie automobiliści niedawno mieli tytuł na automobilu, na wszelki wypadek. Był to wynalazek bardzo prosty, tak, że początkowo urząd patentowy nie chciał nawet dać patentu, ale okazało się, że wynalazek ten był pożyteczny. Jaki był uży popyt na ten zamek, wystarczy do tego, że w przeciągu dwu lat sprzedano takich zamków przeszło dwa miliony.

Gdy mówimy o samochodzie, damy przykład inny. Wynalazca J. Swan ulepszył tak wany „manifold”, a więc przewódnik gąsiny zmieszanej z powietrzem do cylindrów maszyny samochodowej. Całe ulepszenie polegało na tym, że kształty były

kanciaste, a nie okrągłe. Miało to pewien dodatni rezultat, bo gazolina lepiej się mieszała z powietrzem. Wynalazca sprzedał wynalazek swojej znanej firmie. Niedawno firma ta wniosła skargę przeciw pewnemu fabrykantowi o naruszenie patentu. Sąd przyznał poszkodowanemu tytułem tak zwanych „royalties” przeszło sześćset tysięcy dolarów.

Weźmy dla kontrastu inną rzecz. Niekaj Bregman sporządził telefon dla dzieci. Kręciło się tak zwana tarcza, a w rezultacie odzywał się dzwonek. Ot, zabawka. A

jednak sprzedano tych zabawek w przeciągu kilku lat trzy miliony sztuk, a w ostatnim roku sprzedano ich za 120 tysięcy dolarów.

Podajemy tylko kilka przykładów. Są inne. Pomysły się opłacają, ale oczywiście pomysły te trzeba wykorzystać. Najlepiej wynalazek w głowie, czy na papierze, nie wart ani grosza i ani grosza nikomu nie przyniesie. Ale ten sam wynalazek zastosowany praktycznie, może być podstawą niezależności na całe życie i podwaliną dużego majątku.

Zimowy krajobraz.



Dworskie zabudowania podgórskiej wioski pod całunem śniegu.

Czy jesteś członkiem
L.O.P.P.?

Eleanor MEHERIN

**CHCĘ
TYLKO
CIEBIE**

POWIEŚĆ

27

aktor naczelny: Franciszek Probst

Odbito w drukarni Jana Stypulkowskiego,
w Łodzi, Żwirki 2

SKROMNE TOALETY KSIĘŻNY KENTU. Każda diva filmowa ma więcej sukien.

Jak wiadomo, księżna Kentu Marina jest uważana za wyrocznie w dziedzinie mody. Toalety jej budzą żywe zainteresowanie, zarówno wśród angielskiego „high-life” jak i wśród kobiet, należących do innych warstw społecznych. Angielki, które zaliczają się do kobiet „eleganckich” badają drobiazgowo każdą nową suknię księżnej, każdy jej nowy kapelusz, które stają się prawie zawsze wzorem do naśladowania.

„Daily Express” zajmuje się drobiazgowo rozpatrywaniem toalet księżnej i radzi wszystkim paniom iść w jej ślady, gdyż pominąwszy kosztowne futra i klejnoty, którymi rozporządza księżna Marina, toalety jej są mało skomplikowane i mogą być wzorem dla wielu średnio zamożnych pań.

Istnieje na ogół mniemanie, że księżniczki krwi zmieniają „jak rękawiczki” swoje stroje, jednak księżna Marina jest żywym zaprzeczeniem tego.

Każda diva filmowa, a nawet bardzo „wytworna” kobieta rozporządza o wiele wielką ilością toalet niż księżna Kentu, która wkłada te same suknie, a jeżeli któraś z nich przypada jej szczególnie do gustu, nosi ją długo i zupełnie nie liczy się z tym, że wszyscy ją znają.

W „Daily Express” spotykamy dokładną analizę wieczorowych strojów księżnej. Na ostatnich oficjalnych przyjęciach i uroczystościach księżna Marina ukazywała się głównie w trzech sukniach wieczorowych. Jedną z nich odznacza się prostą kroją, jest bardzo gładka, silnie dekolowana na przylegającą do figury. Biała tkanina tej sukni jest prawie ściśle pokryta drobnymi, białymi perełkami. Druga z tych sukien jest również z białego jedwabiu o prostej linii, malowniczo udrapowany dookoła szyi kołnierzyk jest spięty wspinałką diamentową broszką w kształcie kołnierza.

Nowe leprozorium w Afryce na 2 tysiące chorych

W tych dniach w pobliżu Axum na drodze z Asmara do Gondar prefekt apostołski Tigrai dokonał w obecności włoskiego gubernatora Erytrei i przedstawicieli Zakonu Maltańskiego poświęcenia pierwszego kamienia pod budowę nowego wielkiego leprozorium w tej części Afryki. Nowe leprozorium, obliczone na dwa tysiące chorych, pozostaje pod protektorem Zakonu Maltańskiego i nosić będzie imię Agostino Chigi, porucznika kawalerii włoskiej, poległego w 1896 r. pod Adua, brata obecnego Wielkiego Mistrza Rycerzy Maltańskich.

Na otwarciu parlamentu księżna Marina wystąpiła w najwspanialszej ze swoich toalet — w sukni, która jest cała pokryta skomplikowanym wzorem z lśniących dźwięków i zakończonych niezbyt długim, lecz efektywnym trenem. Na suknię tę księżna wkłada białą gronostajową zakieciak.

Czwarta wieczorowa toaleta, której jeszcze nie było sądzonym ujrzeć londyńskim elegantom, jest uszyta z czarnego aksamitu i należy do t. zw. sukien „stylu wyci”. Stanik jest gładki, przylegający, a spódnica swą linią przypomina krynolinę.

Przy wyborze swoich toalet księżna zawsze liczy się z futrami i biżuterią, którą rozporządza i za którą przepada. Do jej ulubionych kamieni drogocennych należą — brylanty i perły, które szczególnie efektownie wyglądają, na tle czarnego aksamitu. Klejnoty, noszone przez Księżną mają prawie zawsze modną platynową oprawę i jedyna spośród dam królewskiego dworu księżna lubi wkładać długie kolczyki, które doskonale odpowiadają jej rodzajowi urody.

Księżna Marina lubi zmiany i bardzo często zmienia uczesanie, które jest zresztą zawsze bardzo twarzowe, a ostatnio odznacza się zaczesanymi na skroniach z lekka ku górze włosami.

Oczywiście przeciętne kobiety nie rozporządzają takim bogactwem futer i klejnotów jak księżna Marina, ale mogą się wzorować na jej strojach, które są zawsze gustowne i wytworne.

PODSŁUCHANE UNIERSALNY SRODEK.

— Od dawna pan czuje ból?
— Od tygodnia, panie doktorze.
— Ależ, człowieku, pan ma żebro złamane. Dlaczego pan nie przyszedł wcześniej?
— Widzi pan, panie doktorze, gdy mi coś dolega, moja żona zawsze mi mówi: „Auguście przestań palić”.

NIE MA STRACHU!

Do pralni wchodził mały chłopczyk i zwracał się do właściciela:
— Tatusi powiedział, że jeżeli jeszcze raz kołnierzyki będą tak źle uprane, to sam tu przyjdzie i rozwali całą budę.
— A który numer kołnierzyka nosi twój tatuś?
— Trzydziesty szósty!
— Tak?... No to może przyjdź!

Ofiara na Pomoc Zimową

— zatrudni bezrobotnego.
— posili głodnego.
— ogrzeje zziębłego

Konto P. K. O. 70.200 Pomoc Zimowa

su i pojechali w Pierwszą Aleję. Tu wysiedli, minęli parę przecznicy i zatrzymali się przed rzędem starych domów. Jeden był świeżo pomalowany, z żaluzjami w oknach. Biła od niego spokojna godność i zaciśnięcie.

— Jesteśmy — rzekł Ricky. — To bardzo wysoko!

Myślała, że to żarty. Przecież nie mógł się zdobyć na to, żeby tu wynająć chociażby jeden pokój. Ale on powiedział:

— Tak, tak. To tutaj. Zaczekaj, to zobaczysz.

Pokój był o trzech oknach, na najwyższym piętrze, od podwórza. Rozpościerał się stąd szeroki widok na East River, lśniącą teraz ciemnozieloną powierzchnią odbłaskiem. Perkalikowe firanki w delikatnym zielonym tonie, bluszcz w wazonach. Kwitnące geranium. Świeżo pomalowane, pełne książek półki. W kącie, za parawanem, stołek z kuchennej elektrycznej i prosty zlew.

Nell rozejrzała się prędko naokoło. Przysunęła się do Ricka i położyła mu płasko dłoń na piersiach. Rzekła drżąc, niemal z płaczem:

— Ślicznie! Aż za ładnie! Ach, Ricky, nie stać nas na to! I te obrączki... — Spuściła głowę i popatrzyła na błyszczący pierścionek. Dziwna obrączka. Szeroka, lśniąca, z głębokimi prążkami.

— Nie podobają ci się moje obrączki, Nell?

— Tak — ale platynowe — niepotrzebne nam były takie...

— Nie rozbiłem przecież banku. Zmajstrowałem je sam w pracowni. Srebrne są te obrączki i bardzo prosto obrobione. Niewiele czasu zabrały.

Patrzyła na nie przez łyż. Przycisnęła obrączkę do ust. Przepelniona uczuciem, wyjąkała:

— Więc to tyś je zrobił, Ricky! Nigdy nie widziałam nic piękniejszego!

Roześmiał się wesoło.

— To ja kupiłem te perkaliki, „paniusiu”! I te półki. A pokój nie wyglądał wcale ładnie, gdy go oglądałem. Zdobili go tylko ten widok z okien! Lubisz wszystko wesołe, Nell. Ten pokój i obrączki — to cały mój prezent ślubny dla ciebie!

Pobiegła do tapczanu i rozwinęła swoje paczki.

— A to ode mnie dla ciebie — szepnęła. Tak pragnęła kupić Rickowi nowy garnitur. Nie miała tyle pieniędzy. Kupiła mu więc trzy koszule, których na gwałt potrzebował, krawaty, skarpetki, chusteczki i wesołą piżamę w paski.

Zagryzł wargi i przekładał machinalnie koszule. Po chwili rzekł zacinając się:

— Moja troskliwa mateczka... sprawiła mi... wyprawę, prawda?

— Prawdziwy prezent jest w tej malej paczuszce.

Była to metalowa bransoletka do jego zegarka. Ricky miał piękny zegarek — dostał go od kuzyna, gdy ukończył kolegium. Lubił go ogromnie i choć zastawiał od czasu do czasu, ale jak tylko wpadło mu trochę gotówki, natychmiast wykupywał.

Pieszczotliwie przesunął w palcach bransoletkę.

— Przypomnij ją do zegarka, Ricky.

— Gdzieś go zawieruszyłem.

Wydawca: Jan Stypulkowski.
Za redakcję odpowiada Roman Furmański.

Komu się szczęście uśmiechnęło?

Wielka tabela wygranych.

(TABELA NIURZĘDOWA).
PIERWSZE CIĄGNIENIE.

1.000.000 zł — 17270.	
5.000 zł — 34958	
10.000 — 139730	
5.000 zł — 24215 34431 42347	
71573.	
2.000 — 3754 7009 11451 17186	
16118, 33769, 47987, 52989 53095 53186	
77073, 80066 115745 144088 154369	
156367, 159719 164279 181558 185876	
187460 190830 131718.	
1.000 zł. 1874 3764 31866 36584	
37500 39207 58393 61892 69039 83084	
102854 105990 106740 106987 106412	
113495 115187 121252 124856 130368	
145234 147467 165820 166202 175155	
193502 96144	

LOS Y I-ej klasy 41-ej loterii poleca kolektura

Władysław Cienciary

Łódź, Piotrkowska 91.

STAWKI.

101 72 614 768 851 1038 83 107 68 205 315 23	
3 431 504 610 2111 00 452 697 861 3037 83 259	
409 17 681 756 4223 44 302 82 407 519 39 732 87	
856 942 5587 760 952 6092 182 498 621 39 49 886	
929 7021 136 216 863 94 8144 344 483 812 9002	
351 513 659 925 59	
10013 139 261 528 00 633 45 72 4 707 970 —	
11095 338 541 998 12075 91 460 8 658 1700 965	
13101 298 408 515 44 80 909 14050 85 185 523 8	
757 829 944 15395 594 767 920 16105 193 294 516	
28 99 66 716 22 44 841 17130 81 215 90 712 24 848	
914 18049 137 506 12 34 58 818 38 43 978 10979	
340 519 68 788 949	
20182 207 16 599 21087 54 67 138 57 8 6302	
16 19 442 53 541 65 22131 473 585 661 704 873	
924 23012 13 137 99 211 319 45 95 674 830 977	
24007 267 5122 77 2R506 36 137 290 323 446 55	
78 96 536 651 719 20101 29 69 210 438 40 739 64	
997 27059 180 341 80 492 530 628 628 86 761 5	
816 28118 23 71 2341 388 813 29000 14 47 92 184	
327 819 47 462 751.	
30066 245 300 518 594 832 46 64 9085 3105	
166 593 663 813 954 8217 659 67 84 708 33155	
3 252 397 409 88 95 85 520 79 684 5 991 457 551	
609 982 069 36719 25 822 37106 391 4 489 702 4	
941 38027 429 527 58 62 55 882 978 39008 82	
91 272 491 539 672 790 9 807 11 965	
40121 213 304 595 914 41014 274 86 554 90 6 9	
792 42169 247 694 722 830 906 54 43008 344 06	
50 45 856 935 44199 610 713 863 45052 212 93	
301 16 423 52 631 875 994 46127 354 400 97 519	
47083 305 426 521 48361 72 487 90 96 49009 39 61	
97 315 35 48 74 548 725 63 837 81.	
50087 170 99 412 59 710 39 962 51080 372 499	
522 707 58 810 929 72 52085 269 331 461 654 759	
976 53155 460 90 711 20 812 33 56 54005 30 612	
86 90 716 898 963 58014 404 711 79 848 913 56050	
108 481 736 56 78 895 57132 202 533 654 9 702	
85 859 58009 186 370 606 817 269 59058 77 264	
320 82 450 574 72 68 957	
60020 47 8 102 3 213 386 91 461 81 569 712 38	
39 6129 60 313 43 823 983 62022 380 465 511 47	
735 834 942 63111 288 337 45 408 664 8414 992	
64006 179 263 448 516 66190 280 425 561 777 85	
259 69 96 363 448 516 66190 280 425 561 777 85	
67186 2553 348 525 67 712 825 939 68075 97 208	
76 643 7776 69057 325 605 23 708 829 732 54 67	
70061 156 68 63 270 452 73 594 613 728 71044	
97 201 566 938 9 72074 470 740 824 78 87 903	
13 73028 330 553 613 78 94 705 819 72 74007 242	
421 503 797 75007 112 26 36 407 659 719 27 329	
32 990 76094 175 257 84 389 418 76 755 816 941	
77043 146 221 518 636 714 74300 46 547 79005 31	
42 61 717 499 674 98 740 54	
80253 83 307 414 571 910 27 39 81168 225 53	

Za treść ogłoszeń
redakcja nie odpowiada

Dr med.

Gustaw KOHN
Specjalista akuszer-ginekolog
diatermia

ul. Piłsudskiego 51, tel. 170-03
przyjmuje od 8-10 i od 4-8 w.

Doktor L. BERMAN
specjalista chorób wenerycznych
i skórnych i seksualnych

Cegielniana 15
telefon 149-07
przyjm. od 8-11 rano i od 4-8 wiecz
niedzi. i święta od 9-11 w pol

Dr A. ZYTLE
Chor. kobiece i akuszeria

Cegielniana 20. tel. 244-66.
przyjm. od 9-10 i o 5-8 wiecz.

Dr med.

PAULINA LEWI
Specj. chorób kobiecych akuszeria

Śródmiejska 28 tel. 240-10
przyjmuje od 12-2 i od 4-8 wiecz.

Dr med.

BORNSTEINOWA
choroby kobiece i akuszeria

Śródmiejska 29. tel. 134-90
POWRÓCIŁA
Przyjmuje od 10-12 i 3-7 w.

Dr med. Henryk Ziolkowski
Choroby weneryczne i skórne

6-go Sierpnia 2. Telefon 118-33
przyjmuje od 9-12 i 3-9 wiecz
w niedziele i święta od 9-12 w pol.

Prywatna Przychodnia
WENEROLOGICZNA
leczenie chorób wenerycznych i skórnych

Piotrkowska 161
Od 9 r. do 4 i od 6-9 wiecz. w niedzi. i św.
od 19 do 12 w pol.

Dr med.
H. LUBICZ
Spec. chor. skórnych, wenerycznych i seksualnych

ul. Piłsudskiego 69 tel. 141-32.
(róg Narutowicza)
Przyjmuje od 9-10, 12-2 i 3-8 w.
W niedziele i święta od 9 do 11 rano.

Dr med.
M. RUNDSTAJN
powrócił
akuszeria i choroby kobiece

POMORSKA 7. Tel. 127-84
Przyjmuje od 8-10 r. i od 4-8 w.

Dr J. NADEL
AKUSZER-GINEKOLOG

ul. Andrzeja 4. (tel. 228-92)
przyjmuje od 10-12 i od 4-8 wiecz.

Przychodnia
WENEROLOGICZNA
Chor. weneryczne, skórne i seksualne

Specjalny gabinet kosmetyczny.
Pracuje od 9 r. do 9 w. Późno przyjmuje lekarz-akuszeria.
PIOTRKOWSKA 88 tel. 143-03.
PORADA 3 ZŁ.

DRUGIE CIĄGNIENIE

PO 500 ZŁ:

132 261 358 414 628 34 38 877 979 1266 538	
616 968 90 2140 34 350 411 747 878 951 93 3091	
285 429 37 514 50 895 901 14 4175 291 525 26	
744 867 5092 228 658 658 907 34 6110 286 561	

Losy do I-ej klasy 41-ej Loterii poleca kolektura

Władysław Szyhlabela

Łódź, PRZEJAZD 34 (Dom Ludowy)

822 976 7085 168 76 213 37 375 581 616 731 853	
911 78 8024 101 291 9011 375 787 966	
10046 146 438 65 78 541 785 91 11022 318 91	
94 604 748 874 931 12335 409 512 31 43 768 838	
949 13167 215 300 419 82 590 945 66 11118 632	
15014 37 138 241 58 341 602 6 91 700 854 16110	
524 71 739 17052 484 699 952 70 18283 579	
802 19016 478 595 806	
20179 316 33 36 595 770 855 21042 668	
701 21 853 22097 13860 240 448 23335 98 746	
910 21 69 24031 230 395 429 48 668 71 782 881	
25010 257 01 577 79 716 939 26298 632 785 962	
27354 90 515 669 763 79 28450 55 638 97 742 886	
29015 49 166 335 403 749	
30079 224 67 546 500 764 886 970 31065 90	
132 90 479 558 653 32168 217 326 33060 60 429	
46 54 730 55 933 34085 791 933 35034 315 85	
526 790 833 86 950 36290 610 59 862 74 98 972	
37086 118 299 409 516 613 722 894 971 38105 857	
914 39306 24 74 507 503 754 850 918 93	
40129 239 654 867 41088 365 452 565 55 66	
703 872 949 42040 64 600 789 860 927 43116 227	
497 538 776 44040 66 154 253 401 552 77 45025	
60 143 289 304 458 538 90 717 70 820 46761	
47543 638 817 48158 254 62 89 615 785 89 909 83	
49027 185 220 609 738 96 928	
50486 635 784 810 976 51519 689 91 705	
52018 98 145 355 469 778 965 53026 88 131 71 972	
54798 947 69 90 55038 73 142 618 86 705 46	
867 56214 16 27 374 979 620 738 46 57191 98	
293 333 467 641 732 817 92 58088 97 508 82 88	
784 54455 543 985	

60008 193 240 59 308 65 460 604 922 61101 41	
92 262 98 585 699 867 997 62555 625 63221 419	
75 511 72 616 899 900 11 48 64010 326 31 841	
42 55 65088 124 322 69 578 610 883 947 66115	
839 404 662 808 29 67296 398 503 984 68085 215	
51 572 784 894 945 69042 96 340 466 91 866 976	
70123 438 578 71088 216 380 456 89 524	
682 703 878 961 72000 241 355 533 621 710 874	
23161 281 461 74229 467 647 69 746 75005 162	
361 787 880 979 76041 369 844 77126 59 63 598	
546 751 989 78044 111 83 243 307 500 748 79093	
189 251 521 47 610 60 726 801 20 22 972	
48077 124 75 324 85 725 95 875 21197 342	
74 498 785 896 974 82070 95 602 702 954 83155	
282 488 84016 61 65 304 14 574 99 624 805 85023	
31 186 459 629 807 36 62 86075 110 25 288 303 15	
866 87039 163 202 483 550 823 88381 461 651	
718 35 821 89050 52 147 215 68 405 94 645 792	
802 85	

90056 119 233 67 94 478 564 790 873 91050 54	
321 58 468 901 52 97 92271 622 885 953 93101	
54 384 528 745 95 830 391 94164 320 405 583	
859 973 95023 296 455 98 533 894 96102 227 531	
655 773 80 937 97104 202 33 408 22 839 98005	
197 260 321 51 402 88 5671 80 692 965 99025 809	
13 17	

1000417 231 305 9 53 404 25 583 101166 553	
879 102106 344 646 95 816 22 502 103363 538	
909 104084 283 489 88 595 759 738 105329 411 721	
987 37 106127 49 316 72 579 604 55 107056 155	
305 89 108048 144 224 432 89 521 42 623 109367	
418 597 636 64 707 96	

110106 358 746 880 960 9 62 87 111083 255	
333 79 828 112079 145 54 233 86 326 566 601	
113148 96 205 872 960 114293 548 829 113217 434	
32 695 725 52 116074 308 542 677 885 117005 156	
236 403 629 31 321 41 96 118004 1117 27 262 398	
6787 829 119075 156 292 765 801 944 80	
120178 242 95 457 932 121191 424 544 122060	
372 709 99 969 123520 952 124044 128 538 470 836	
125005 265 67 91 313 531 61 634 60 69 74	
126113 695 13 127109 208 529 635 744 801 128267	
314 28 637 79 935 129075 355 891	

130010 43 170 312 572 657 862 131151 329 463	
132106 645 809 26 1331 80 81 212 83 605 134069	
116 372 450 760 853 135027 298 638 69 722 136089	

286 389 462 68 76 822 173272 354 625 841 138047	
139066 391 479 977	
140140 269 72 314 47 620 715 894 141010 337	
54 700 142343 468 552 793 902 17 77 143114 655	
842 144445 488 145034 142 215 561 683 887	
026 38 116742 528 608 20 800 900 46 147087	

130140	269	72	314	41	620	715	894	141010	33	
54	780	142343	468	552	793	902	17	77	143114	65
842	144145	488	145034	142	215	561	683	88		
926	58	146142	528	608	20	800	900	46	14706	



POSTRACH DŻUNGLI.

Po osadzeniu Butana i jego szajki za kratami, Sarnecki, Lil, Ko'w i stary Hawkins oraz jego syn Ronald powrócili do Kalkuty. Sarnecki i Lil żegnali się z obu Hawkinsami.

Panie Janie, nie wiem, jak mam panu dziękować. — Niech mi pan wybaczy moje wzruszenie, ale ja bez syna nie mogłabym już żyć. Pozostane pańskim przyjacielem na resztę mego życia! Dużo szczęścia życzę panu i pani też panu Lil!

Tak, słowa nie potrafią wyrazić naszej wdzięczności. Udaliśmy się teraz w powrotną drogę. Podejmę się znowu ukochanej pracy, którą przerwałem niespodziewanie przed 20 laty...

Życzę panom szczęśliwej podróży i osiągnięcia swych celów!

Jak to przyjemnie wrócić znowu z dżungli do cywilizacji: czysta sukienka, dobre jedzenie... Zdaje mi się, że nie miałabym znowu to wszystko porzucić.

Tak to przyjemne... Ale dżungla i niebezpieczeństwo mnie zawsze nęca. To leży we krwi...



Janku, czy nigdy się nie ożenisz? Nie masz zamiaru stworzyć własnego ogniska domowego?

Tak Lil — ale nie wcześniej niż przeżyję w sobie ten pęd do przygód. Nie miałabym odwagi zaproponować kobiecie dzieła me niebezpieczne życie...



List do pana — sahibie.

Pani! Kto tu może pisać do mnie?



H-m... Postachaj Lil: „Szanowny Panie Sarnecki! Jestem amerykańskim Polakiem podobnie jak i Pan. Potrzebuję natychmiastowej pomocy. Czy mógłby mnie Pan odwiedzić w tym samym hotelu, pokój nr 304?”
Dziękuję.

ZA TYDZIEŃ
BIELEK

Właścicielka paryskiego magazynu o modzie. Krawcowa powinna być pszczołką i z licznych wrażeń tworzyć swe kreacje.

Rozmawiam z panią Lanvin w obszernym „studio” całkowicie wytapetowanym półkami książek. Ta wspaniała biblioteka składa się z dzieł traktujących o sztuce, reprodukcji galerii sztuki, pięknych, dokumentów dotyczących historii mody oraz starych i nowych tygodników i żurnali.

— W jaki sposób powstaje moda prostej pani?

— Tworzy się ona z wielu subtelności i niedostrzegalnych zależności. Krawcowa powinna upodobać się do pszczoły, która robi swój miód ze wszystkiego, zbierając mnóstwo krążących dokoła siebie wrażeń... Bywają nieraz pomysły, które krążą niejako w powietrzu Paryża, i trzeba mieć tylko duży instynkt, aby je odgadnąć... Pewnego dnia, wszystkie domy mody bez wzajemnego porozumienia się zresztą lansują długie suknie. Znaczący to, że klientela ma już dosyć krótkich sukien i podświadomie pragnie powrotu tych pięknych fal materiału, drapujących się dokoła nóg.

Czasami moda ulega wpływom polityki i wydarzeniom światowym.

Beaudelaire przeznaczał modzie szczytne zadania, mówił bowiem:

„Moda powinna być uważana jako wyraz miłości ideału, do którego dąży móg ludzki, ponad tym wszystkim, co w życiu jest niskiego i brzydkiego”.

Moda może się narodzić tylko w Paryżu, gdyż paryżanki odznaczają się wielką wrażliwością, pozwalającą im zrozumieć i odczuć najlepiej w zystkie jej odcienie.

— W jaki sposób powstaje „idea” pomysłu nowego modelu?

— Pracuję bez wytchnienia, proszę pani. Jeżeli mam chwilę wolną, kiedy nie jestem zajęta studiowaniem nowego pomysłu na manekinie, ani konferencją z rysowniczką, czy sprzedawczynią, zużywam ten czas na pogłębienie mego wiedzy. Czytam jedną z tych książek, które pani tutaj widzi, lub przeglądając albumy historycznych strojów. Mój mózg rejestruje te wszystkie pomysły, łączy je ze wspomnieniami z licznych podróży jakie odbyłam i dzieł sztuki jakie widziałam w Galeriach i Muzeach. Czy pani wie, że słynny kolor niebieski „bleu Lanvin”, który był tak modny swojego czasu powstał na tle arcydzieł Fra Angelico, który go tak często używa w swych obrazach.

Jednak nie wystarczy szukać natchnienia w muzeach i wspomnieniach dawnych wieków, trzeba jeszcze być nowoczesną, całkowicie nowoczesną... Tradycję trzeba przystosować do kaprysów dnia dzisiejszego zmieniać ją z pomocą swego własnego natchnienia. Toteż u mnie każdy model powstaje z moim udziałem, nigdy nie powierzam go całkowicie tylko personelowi.

— Czy mogę zapytać w jaki sposób powstał dom mody Lanvin? Słyszałam, że

pani stworzyła go własnymi siłami i bez żadnej pomocy finansowej.

— To bardzo proste. Nie wstydzę się wcale przyznać, że zaczęłam jako skromna pomocnica u modystki. Potem otworzyłam własny magazyn z kapeluszniami w jednym małym pokoiku. Ponieważ modele moje odznaczały się gustem szybko pozyskałam lepszą klientelę i otworzyłam salon mody w kilku pokojach tym razem. Suknie zaczęłam szyci początkowo na swój użytek a szczególnie dla mojej małej córki. Niektóre moje klientki, zachwycone moimi pomysłami prosiły bym i dla ich dzieci coś podobnego uszyć. Wreszcie po córeczkach zaczęłam ubierać mamusi. Dom mody Lanvin był już ufundowany. Siawa jego rosła stopniowo, a teraz jak pani widzi jest stem właścicielką tego gmachu i zatrudnia setki pracowników.

Zaczyna niania

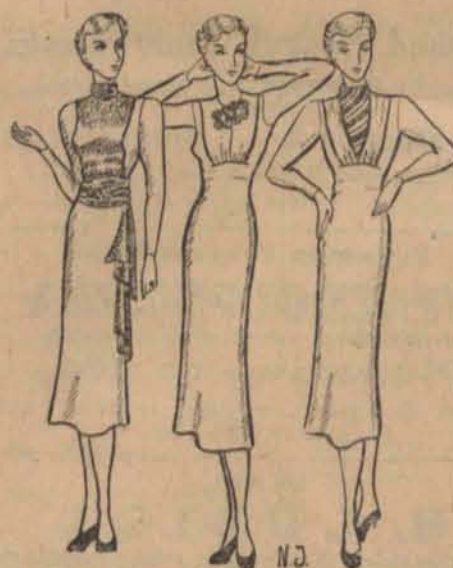


Powrót z parku.

„W czym wyglądam najładniej i najmłodziej?”. Suknia kobiety oszczędnej.

Każda niewiasta chciałaby być modnie i elegancko ubrana, nie każda jednak posiada dostateczne środki na to, by sprawić sobie odpowiedni strój na każdą okazję.

To też, te panie, którym warunki finansowe nie pozwalają na zaspokojenie wszystkich potrzeb w dziedzinie mody, powinny pamiętać o tym, że najważniejszą dla nich rzeczą jest głęboki namysł przed zakupem każdej najdrobniejszej nawet rzeczy i zdawanie sobie sprawy z tego, co właściwie jest dla niej niezbędne, oraz w czym wygląda najładniej i najmłodziej.



Dla kobiety, która musi się ubierać oszczędnie, nieocenionym skarbem jest dobry gust i umiar w ubiorze, który pozwoli jej małymi środkami osiągnąć elegancję i dostosowany do okoliczności wygląd. Na rysunku naszym widzimy „suknię uniwersalną”, skomponowaną na użytek oszczędnych pań.

Model ten, wykonany z granatowej, o fioletowym odcieniu, lub czarnej welny, uszyty jest fasonem princesse, u dołu lekko kłozowy. Stanik przybrany jest z przodu dwoma przymarszczonymi i, kończący się tuż pod biustem, szalikami. Jeżeli pod suknię tę włożymy jedwabną lub welnianą bluzkę, lub kamizelkę w barwnym pa-

sy i pozostawimy jednocześnie szaliki rozchylone — otrzymamy suknię do pracy i na przedpołudnie. (rys. 3).

Splicie szalików pod szyją za pomocą strojnego i gustownego kwiatu z jedwabiu lub dżetów w kolorze kontrastującym, na daj już sukni zupełnie inny, bardziej popołudniowy charakter (rys. 2).

Na rysunku pierwszym wreszcie widzimy tę samą znowu suknię, która w niczym nie przypomina poprzednich dwóch modeli. Przemianę tę sprawiła kamizelka z wysokim kołnierzykiem i szarfą, opasującą talie, którą włożono na tę samą welnianą suknię. Kamizelka taka może być wykonana z dżetów w tym samym kolorze, lub z jedwabiu, haftowanego paciorkami. W tak przyozdobionej i zmienionej do niepoznań, toalecie, może pani śmiało pójść na dancing, czy wieczorem do teatru.

Kobieta, odznaczająca się artystycznym gustem i znajomością swej postaci, potrafi zawsze wybrać z najtrudniejszej sytuacji i za pomocą zwykłych uzupełnień, czy dodatków zmienić, zależnie od okazji, swój strój.

Gruchoł



— Skradł mi w nocy garaż!
— Nie będziemy mogli wyjechać!
— Niestety samochód zostawili.

Poprawa



— Grubełkę pożałuj się z wodu, q.
— Co ty powiadasz?
— Tak, teraz rozwodzi piwo.

**Płacąc świadczenia na pomoc zimową —
zmniejszasz nędzę.**

